

EBA/GL/2021/14

22. november 2021

Smernice

o notranjem upravljanju v skladu z
Direktivo (EU) 2019/2034

1. Obveznosti glede skladnosti in poročanja

Status teh smernic

1. Te smernice so izdane v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010¹. V skladu s členom 16(3) Uredbe (EU) št. 1093/2010 si morajo pristojni organi in finančne institucije, vključno z investicijskimi podjetji, na vsak način prizadevati za spoštovanje teh smernic.
2. V smernicah je predstavljeno stališče organa EBA o ustreznih nadzorniških praksah v Evropskem sistemu finančnega nadzora ali o tem, kako naj se pravo Unije uporablja na zadevnem področju. Pristojni organi iz člena 4(2) Uredbe (EU) št. 1093/2010, za katere smernice veljajo, bi jih morali upoštevati tako, da jih ustrezno vključijo v svoje prakse (npr. s spremembo pravnega okvira ali nadzornih postopkov), tudi če so smernice namenjene predvsem investicijskim podjetjem.

Zahteve glede poročanja

3. Pristojni organ mora v skladu s členom 16(3) Uredbe (EU) št. 1093/2010 do 16.05.2022 organ EBA uradno obvestiti, ali ravna oziroma ali namerava ravnati v skladu s temi smernicami, ali pa mu sporočiti razloge za njihovo neupoštevanje. Če pristojni organ do tega roka ne bo poslal uradnega obvestila, bo organ EBA štel, da jih ne upošteva. Uradna obvestila je treba poslati na obrazcu, ki je na voljo na spletišču organa EBA, na elektronski naslov compliance@eba.europa.eu z navedbo sklica „EBA/GL/2021/14“. Predložiti jih morajo osebe, ki so ustrezno pooblaščenice za poročanje o skladnosti v imenu svojega pristojnega organa. Organu EBA je treba sporočiti tudi vsako spremembo stanja glede upoštevanja smernic.
4. Uradna obvestila bodo v skladu s členom 16(3) Uredbe (EU) št. 1093/2010 objavljena na spletišču organa EBA.

¹ (Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12).

2. Predmet urejanja, področje uporabe in opredelitev pojmov

Predmet urejanja

5. Te smernice v skladu s členom 26(4) Uredbe (EU) 2019/2034² določajo ureditve, procese in mehanizme notranjega upravljanja, ki jih morajo investicijska podjetja v skladu z oddelkom 2 poglavja 2 naslova IV te direktive izvajati za zagotavljanje učinkovitega in preudarnega upravljanja.
6. Smernice se uporabljajo brez poseganja v določbe iz členov 9, 16, 23 in 24 Direktive (EU) 2014/65, iz Delegirane uredbe Komisije (EU) 2017/565 in iz Delegirane direktive Komisije (EU) 2017/593.

Naslovniki

7. Te smernice so naslovljene na pristojne organe, kakor so navedeni v točki (viii) člena 4(2) Uredbe (EU) št. 1093/2010 in opredeljeni v točki 5 člena 3(1) Direktive (EU) 2019/2034, ter na finančne institucije, kakor so navedene v členu 4(1) Uredbe (EU) št. 1093/2010, ki so investicijska podjetja, kakor so opredeljena v členu 4(1)(1) Direktive (EU) 2014/65, ki ne spadajo pod člen 2(2) Direktive (EU) 2019/2034 ter ne izpolnjujejo vseh pogojev za uvrstitev med mala in nepovezana investicijska podjetja iz člena 12(1) Uredbe (EU) 2019/2033.

Področje uporabe

8. Te smernice se uporabljajo v zvezi z ureditvami upravljanja investicijskih podjetij, kakor določa Direktiva (EU) 2019/2034, vključno z njihovo organizacijsko strukturo in ustreznimi ravni odgovornosti, ter tudi v zvezi s postopki za odkrivanje, upravljanje, spremljanje in poročanje vseh tveganj³, ki so jim ali bi jim investicijska podjetja lahko bila izpostavljena, in v zvezi z ureditvijo notranjih kontrol.
9. Te smernice se uporabljajo na posamični in konsolidirani podlagi v okviru področja uporabe, določenega v skladu z členom 25 Direktive (EU) 2019/2034.
10. Namen teh smernic je zajeti vse obstoječe sisteme upravljanja, pri čemer ne spodbujajo nobene posebne strukture. Te smernice ne posegajo v splošno porazdelitev pristojnosti na

² Direktiva (EU) 2019/2034 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnem nadzoru investicijskih podjetij ter o spremembi direktiv 2002/87/ES, 2009/65/ES, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU in 2014/65/EU.

³ Vsako sklicevanje na tveganja v teh smernicah bi moralo vključevati vsa tveganja, ki so jim investicijska podjetja izpostavljena ali bi jim lahko bila izpostavljena, vključno s tveganji za stranke, tveganji za trg, tveganji za investicijsko podjetje in likvidnostnimi tveganji, operativna tveganja, vključno s pravnimi tveganji in tveganji IT, ter tveganja izgube ugleda, okoljska, socialna in upravljavka tveganja ter tveganja pranja denarja in financiranja terorizma.

podlagi nacionalnega prava gospodarskih družb. V skladu s tem bi se morale uporabljati ne glede na uporabljeni sistem upravljanja (enotirni in/ali dvotirni sistem upravljanja in/ali drug sistem) v posameznih državah članicah. Upravljalni organ, kakor je opredeljen v točkah (23) in (24) člena 3(1) Direktive (EU) 2019/2034, bi moral imeti vodstveno (izvršno) in nadzorno (neizvršno) funkcijo ⁴.

11. Izraza „upravljalni organ v vodstveni funkciji“ in „upravljalni organ v nadzorni funkciji“ se v teh smernicah ne nanašata na nobeno posebno strukturo upravljanja, sklicevanja na vodstveno (izvršno) ali nadzorno (neizvršno) funkcijo pa bi bilo treba razumeti kot sklicevanja na organe ali člane upravljalnega organa, odgovorne za navedeno funkcijo v skladu z nacionalno zakonodajo. Pri izvajanju teh smernic bi morali pristojni organi upoštevati nacionalno pravo družb in po potrebi navesti, na kateri organ ali člane upravljalnega organa bi se morale nanašati navedene funkcije.
12. V državah članicah, kjer upravljalni organ izvršno funkcijo v celoti ali delno prenese na osebo ali notranji izvršni organ (npr. na glavnega izvršnega direktorja, poslovodno ekipo ali izvršni odbor), bi se moralo za osebe, ki te izvršne funkcije opravljajo in usmerjajo delo institucije na podlagi zadevnega pooblastila, šteti, da opravljajo vodstveno funkcijo upravljalnega organa. Za namene teh smernic se vsako sklicevanje na upravljalni organ v vodstveni funkciji razume, kot da vključuje tudi člane izvršnega organa ali izvršnega direktorja, kot so opredeljeni v teh smernicah, tudi če niso bili predlagani ali imenovani za formalne člane organa ali organov upravljanja zadevnega investicijskega podjetja v skladu z nacionalno zakonodajo.
13. V državah članicah, kjer nekatere odgovornosti izvajajo neposredno delničarji, člani ali lastniki investicijskih podjetij, ne pa upravljalni organ, bi morala investicijska podjetja zagotoviti, da se take odgovornosti in z njimi povezane odločitve izvajajo čim bolj v skladu s temi smernicami, ki se uporabljajo za upravljalni organ.
14. Opredelitve glavnega izvršnega direktorja, glavnega finančnega direktorja in nosilca ključnih funkcij, ki se uporabljajo v teh smernicah, so le funkcionalne in niso namenjene temu, da se predpiše imenovanje takih direktorjev ali da se vzpostavijo taki položaji, razen če je tako določeno v ustrezni zakonodaji EU ali nacionalni zakonodaji.

Opredelitev pojmov

15. Če ni določeno drugače, imajo pojmi v smernicah enak pomen kot pojmi, uporabljeni in opredeljeni v Direktivi (EU) 2019/2034 in Uredbi (EU) št. 2033/2019. Za namene teh smernic se uporabljajo tudi naslednje opredelitve pojmov:

Nagnjenost k prevzemanju tveganj

pomeni skupno stopnjo in vrste tveganj, ki jih je investicijsko podjetje pripravljeno prevzeti v okviru svoje sposobnosti

⁴ Glej tudi uvodno izjavo 27 Direktive 2019/2034/EU.

prevzemanja tveganj, v skladu s svojim poslovnim modelom, da doseže strateške cilje.

Sposobnost prevzemanja tveganj	pomeni največjo stopnjo tveganj, ki jo lahko prevzame investicijsko podjetje glede na svojo kapitalsko osnovo, zmogljivosti za upravljanje in nadzor tveganj ter regulativne omejitve.
Kultura tveganj	pomeni pravila, stališča in ravnanje investicijskega podjetja v zvezi s seznanjenostjo s tveganji ter prevzemanjem in upravljanjem tveganj ter kontrole, na podlagi katerih se sprejemajo odločitve o tveganjih. Kultura tveganj vpliva na odločitve vodstva in zaposlenih med njihovimi vsakdanjimi dejavnostmi ter na tveganja, ki jih prevzemajo.
Zaposleni	pomenijo vse zaposlene v investicijskem podjetju in njegovih podrejenih družbah na konsolidirani podlagi ter vse člane njihovih zadevnih upravljalnih organov v njihovi vodstveni funkciji in njihovi nadzorni funkciji.
Glavni izvršni direktor (CEO)	pomeni osebo, ki je odgovorna za upravljanje in usmerjanje vseh poslovnih dejavnosti investicijskega podjetja.
Glavni finančni direktor (CFO)	pomeni osebo, ki je v celoti odgovorna za upravljanje naslednjih dejavnosti: upravljanje finančnih sredstev, finančno načrtovanje in finančno poročanje.
Vodje funkcij notranjih kontrol	pomenijo osebe na najvišji hierarhični ravni, ki so odgovorne za učinkovito upravljanje vsakodnevnih nalog funkcij neodvisnega upravljanja tveganj, skladnosti poslovanja in notranje revizije.
Nosilci ključnih funkcij	<p>pomenijo osebe, ki pomembno vplivajo na usmeritev investicijskih podjetij, vendar niso niti člani upravljalnega organa niti glavni izvršni direktorji. Vključujejo vodje funkcij notranjih kontrol in glavnega finančnega direktorja, kadar niso člani upravljalnega organa, ter nosilce drugih ključnih funkcij, kadar jih investicijska podjetja določijo po pristopu, ki temelji na tveganju.</p> <p>Nosilci drugih ključnih funkcij bi lahko bili tudi vodje pomembnih poslovnih področij, podružnic v Evropskem gospodarskem prostoru/Evropskem prostotrgovinskem združenju, podrejenih družb v tretjih državah in drugih notranjih funkcij.</p>
Nadrejena družba v Uniji	pomeni nadrejeno investicijsko podjetje Unije, nadrejeni investicijski holding Unije ali nadrejeni mešani finančni holding Unije, ki mora izpolnjevati bonitetne zahteve na podlagi konsolidiranega položaja v skladu s členom 7 Uredbe (EU) 2019/2033.

Bonitetna konsolidacija	pomeni uporabo bonitetnih pravil iz člena 25 Direktive (EU) 2019/2034 in člena 7 Uredbe (EU) 2019/2033 ⁵ .
Investicijska podjetja, uvrščena v kotacijo	pomenijo investicijska podjetja, katerih finančni instrumenti so uvrščeni v trgovanje na reguliranem trgu ali trgovanje v večstranskem sistemu trgovanja, kakor sta opredeljeni v točkah (21) in (22) člena 4 Direktive 2014/65/EU, v eni ali več državah članicah ⁶ .
Delničar	pomeni osebo, ki ima v lasti delnice v investicijskem podjetju ali, odvisno od pravne oblike investicijskega podjetja, druge lastnike ali člane investicijskega podjetja.
Direktorski položaj	pomeni položaj člana upravljalnega organa investicijskega podjetja ali druge pravne osebe.

3. Izvajanje

Datum začetka uporabe

16. Te smernice se začnejo uporabljati 30. aprila 2022.

⁵ Glej tudi RTS o konsolidaciji investicijskih podjetij v skladu z Direktivo (EU) 2019/2034.

⁶ Direktiva 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU (UL L 173, 12.6.2014, str. 349).

4. Smernice

Naslov I – sorazmernost

17. Pristojni organi in investicijska podjetja morajo pri uporabi teh smernic upoštevati načelo sorazmernosti, kakor je določeno v členu 26(3) Direktive (EU) 2019/2034 in dodatno opredeljeno v naslovu I teh smernic, da zagotovijo, da so ureditve notranjega upravljanja, ki jih vzpostavijo investicijska podjetja, tudi v okviru skupin investicijskih podjetij, usklajene s posameznim profilom tveganosti podjetja in skupine, sorazmerne z njihovo velikostjo in notranjo organizacijo, ustrezne za njihov poslovni model, primerne za naravo, obseg in zapletenost njihovih dejavnosti ter zadostne za učinkovito izpolnitev ciljev ustreznih regulativnih zahtev in določb.
18. Za namene prejšnjega odstavka je treba upoštevati različne poslovne modele, v okviru katerih delujejo investicijska podjetja in skupine investicijskih podjetij, in sicer kot investicijski svetovalci, upravljavci premoženja, mesta trgovanja, skrbniki, borzni posredniki, ki izvršujejo naročila ali trgujejo na debelo, trgovalna podjetja in drugi. Da bi torej ureditve notranjega upravljanja veljale za usklajene s posameznim profilom tveganosti podjetij in skupin, sorazmerne z njihovo velikostjo in notranjo organizacijo, ustrezne za njihov poslovni model, primerne za naravo, obseg in zapletenost njihovih dejavnosti ter zadostne za učinkovito izpolnitev ciljev ustreznih regulativnih zahtev in določb, bi bilo treba zagotoviti, da imajo investicijska podjetja z bolj zapleteno organizacijo ali večjim obsegom delovanja naprednejše ureditve upravljanja, investicijska podjetja s preprostejšo organizacijo ali manjšim obsegom delovanja pa lahko izvajajo preprostejše ureditve upravljanja. Vendar bi morala investicijska podjetja upoštevati, da velikost ali sistemska pomembnost investicijskega podjetja sami po sebi ne kažeta, v kolikšni meri je investicijsko podjetje izpostavljeno tveganjem.
19. Pristojni organi in investicijska podjetja bi morali pri uporabi načela sorazmernosti, kakor je določeno v členu 26(3) Direktive (EU) 2019/2034 in dodatno opredeljeno v odstavku 20 teh smernic, zagotoviti, da taka uporaba ne pomeni, da investicijskim podjetjem ni treba izpolnjevati regulativnih zahtev ali da se regulativne zahteve uporabljajo tako, da se zanesljive ureditve upravljanja, jasna organizacijska struktura, primerni mehanizmi notranjih kontrol, preudarno in učinkovito upravljanje tveganj ter ustrezne politike prejemkov ne zagotavljajo.
20. Za uporabo načela sorazmernosti in zagotovitev ustreznega izvajanja regulativnih zahtev in teh smernic morajo investicijska podjetja in pristojni organi upoštevati naslednje vidike:
 - a. velikost v smislu bilance stanja investicijskega podjetja in njegovih podrejenih družb v okviru bonitetne konsolidacije;
 - b. ali vrednost bilančnih in zunajbilančnih sredstev investicijskega podjetja v štiriletnem obdobju neposredno pred danim poslovnim letom v povprečju znaša

100 milijonov EUR ali manj v skladu z merili, določenimi v točki (a) člena 32(4) Direktive (EU) 2019/2034;

- c. upravljana sredstva;
- d. ali ima investicijsko podjetje dovoljenje za upravljanje denarja ali sredstev strank;
- e. zaščitena in upravljana sredstva;
- f. obseg obravnavanih naročil strank;
- g. obseg dnevnih tokov trgovanja;
- h. geografsko prisotnost investicijskega podjetja in obseg njegovih dejavnosti v posamezni državi, vključno s tretjimi državami;
- i. pravno obliko investicijskega podjetja, vključno s tem, ali je investicijsko podjetje del skupine, in če je, oceno sorazmernosti za skupino;
- j. ali je investicijsko podjetje uvrščeno v kotacijo ali ne;
- k. ali je investicijsko podjetje prejelo dovoljenje za uporabo notranjih modelov za merjenje kapitalskih zahtev (npr. pristop na podlagi notranjih bonitetnih ocen);
- l. vrsto dejavnosti na podlagi prejetega dovoljenja, storitve, ki jih izvaja investicijsko podjetje (npr. oddelka A in B Priloge I k Direktivi 2014/65/EU), in druge storitve (npr. klirinške storitve), ki jih izvaja investicijsko podjetje;
- m. osnovni model in strategijo; naravo in zapletenost poslovnih dejavnosti ter organizacijsko strukturo investicijskega podjetja;
- n. strategijo tveganj, nagnjenost k prevzemanju tveganj in dejanski profil tveganosti investicijskega podjetja, tudi ob upoštevanju rezultatov ocene kapitala in likvidnosti na podlagi procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja;
- o. strukturo lastništva in financiranja investicijskega podjetja;
- p. vrsto strank;
- q. zapletenost finančnih instrumentov ali pogodb;
- r. funkcije, oddane v zunanje izvajanje, in distribucijske poti ter

- s. obstoječe informacijske sisteme, vključno s sistemi za zagotavljanje neprekinjenega poslovanja in dejavnostmi, oddanimi v zunanje izvajanje, na tem področju.
21. Investicijska podjetja, ki so pravne osebe in jih vodi ena sama fizična oseba, bi morala zagotoviti nadomestne ureditve, ki zagotavljajo preudarno in skrbno upravljanje takih investicijskih podjetij ter ustrezno obravnavanje ureditev notranjega upravljanja.

Naslov II – vloga in sestava upravljalnega organa ter odborov in komisij

1 Vloga in odgovornosti upravljalnega organa

22. Upravljalni organ mora biti končno in v celoti odgovoren za investicijsko podjetje ter določa, nadzira in je odgovoren za izvajanje ureditev upravljanja, kakor so navedene zlasti v členih 26, 28 in 29 Direktive (EU) 2019/2034, ki v investicijskem podjetju zagotavljajo učinkovito in skrbno upravljanje investicijskega podjetja.
23. Naloge upravljalnega organa morajo biti jasno določene in morajo ločevati med nalogami vodstvene (izvršne) funkcije in nadzorne (neizvršne) funkcije. Odgovornosti in dolžnosti upravljalnega organa bi morale biti opisane v pisnem dokumentu, ki ga ustrezno potrdi upravljalni organ. Vsi člani upravljalnega organa bi morali dobro poznati strukturo in odgovornosti upravljalnega organa ter razdelitev nalog med različnimi funkcijami upravljalnega organa in njegovih odborov in komisij, kjer je to ustrezno.
24. Nadzorna in vodstvena funkcija upravljalnega organa bi morali učinkovito sodelovati. Obe funkciji bi si morali zagotavljati dovolj informacij, da lahko opravljata svoji vlogi. Z namenom zagotavljanja ustreznega ravnovesja pri odločanju upravljalnega organa ne bi smel prevladovati en član ali majhna skupina članov.
25. Brez poseganja v naloge in odgovornosti, ki jih upravljalnemu organu dodeljuje Direktiva (EU) 2014/65, bi morale odgovornosti upravljalnega organa vključevati določanje, potrjevanje in nadziranje izvajanja:
- a. splošne poslovne strategije in ključnih politik investicijskega podjetja v veljavnem pravnem in regulativnem okviru ob upoštevanju dolgoročnih finančnih interesov in kapitalske ustreznosti investicijskega podjetja;
 - b. splošne strategije tveganj, vključno z nagnjenostjo investicijskega podjetja k prevzemanju tveganj in njegovo ureditvijo upravljanja tveganj, vključno s primernimi politikami in postopki, ob upoštevanju makroekonomskega okolja in poslovnega cikla investicijskega podjetja ter ukrepov za zagotavljanje, da je zagotovljeno, da upravljalni organ namenja dovolj časa problematiki upravljanja tveganj; primerne in učinkovite notranjega upravljanja ter ureditve notranjih kontrol, ki vključuje jasno organizacijsko strukturo in dobro delujoče mehanizme notranjih kontrol. Taki mehanizmi bi morali vključevati trajno in učinkovito funkcijo spremljanja skladnosti ter,

- kjer je ustrezno in sorazmerno v skladu z naslovom I, funkciji upravljanja notranjih tveganj in notranje revizije, ki imata na voljo dovolj pooblastil, dovolj visok položaj in dovolj virov za neodvisno opravljanje svojih funkcij, ter zagotavljati skladnost z veljavnimi regulativnimi zahtevami v okviru preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma ter tudi cilji za upravljanje likvidnosti investicijskega podjetja;
- c. politike prejemkov, ki je skladna z načeli prejemkov, določenimi v členih 26 in od 30 do 33 Direktive (EU) 2019/2034 in v smernicah EBA o preudarnih politikah prejemkov v skladu z Direktivo (EU) 2019/2034 ⁷;
 - d. ureditev, namenjenih zagotavljanju učinkovitega izvajanja posameznih in skupnih ocen primernosti upravljalnega organa, zagotavljanju ustreznega načrtovanja sestave in nasledstva upravljalnega organa ter zagotavljanju, da upravljalni organ učinkovito opravlja svoje funkcije ⁸;
 - e. postopka izbire in ocene ustreznosti nosilcev ključnih funkcij ⁹;
 - f. ureditev za zagotavljanje notranjega delovanja posameznih odborov in komisij upravljalnega organa, kjer se ustanovijo, s podrobnim opisom:
 - i. vloge, sestave in nalog vsakega odbora in komisije;
 - ii. ustreznih pretokov informacij, vključno z dokumentiranjem priporočil in sklepov, ter poročanja med posameznimi odbori in komisijami in upravljalnim organom, pristojnimi organi in drugimi strankami;
 - g. kulture tveganj v skladu z oddelkom 8 teh smernic v zvezi z zavedanjem o tveganjih in prevzemanjem tveganj v investicijskem podjetju;
 - h. korporativne kulture in vrednot v skladu z oddelkom 9, ki spodbujajo odgovorno in etično ravnanje, vključno s kodeksom ravnanja ali podobnim aktom;
 - i. politike nasprotja interesov na ravni investicijskega podjetja v skladu z oddelkom 10 in za zaposlene v skladu z oddelkom 11 ter
 - j. ureditev, namenjenih zagotavljanju celovitosti sistemov računovodskega in finančnega poročanja, vključno s finančno in operativno kontrolo ter skladnostjo s predpisi in ustreznimi standardi.

⁷ Smernice EBA o preudarnih politikah prejemkov v skladu z direktivo o investicijskih podjetjih.

⁸ Glej tudi skupne smernice organov ESMA in EBA o ocenjevanju primernosti članov upravljalnega organa in nosilcev ključnih funkcij.

⁹ Glej tudi skupne smernice organov ESMA in EBA o ocenjevanju primernosti članov upravljalnega organa in nosilcev ključnih funkcij.

26. Upravljalni organ bi moral pri določanju, potrjevanju in nadziranju izvajanja vidikov, navedenih v odstavku 25, poskušati zagotoviti, da poslovni model in ureditve upravljanja, vključno z ureditvijo upravljanja tveganj, upoštevajo tveganja, ki so jim investicijska podjetja izpostavljena ali bi jim lahko bila izpostavljena, ali tveganja, ki jih predstavljajo ali bi jih lahko predstavljala za druge ¹⁰. Investicijska podjetja bi morala pri upoštevanju vseh tveganj upoštevati vse ustrezne dejavnike tveganj, vključno z okoljskimi, socialnimi in upravljavskimi dejavniki tveganj. Investicijska podjetja bi morala upoštevati, da navedeni dejavniki tveganj lahko povečajo njihova bonitetna tveganja ¹¹. Taki okoljski, socialni in upravljavski dejavniki tveganj vključujejo npr. pravna tveganja na področju pogodbenega ali delovnega prava, tveganja, povezana z morebitnimi kršitvami človekovih pravic, ali druge okoljske, socialne in upravljavske dejavnike tveganj, ki lahko vplivajo na državo, v kateri ima sedež ponudnik storitev, in njeno zmožnost zagotavljanja dogovorjenih ravni storitev.
27. Upravljalni organ bi moral nadzorovati postopek razkritja in komuniciranja z zunanjimi deležniki ter pristojnimi organi.
28. Vsi člani upravljalnega organa bi morali biti obveščeni o celotni dejavnosti, finančnem stanju in stanju investicijskega podjetja na področju tveganj, ob upoštevanju gospodarskega okolja, ter o vseh sprejetih odločitvah, ki pomembno vplivajo na poslovanje investicijskega podjetja.
29. Član upravljalnega organa je lahko odgovoren za funkcijo notranje kontrole, kot je navedeno v naslovu V, oddelek 18.1, če ta član nima drugih pooblastil, ki bi ogrožala njegove dejavnosti na področju notranje kontrole in neodvisnost funkcije notranje kontrole.
30. Upravljalni organ bi moral spremljati, redno pregledovati in obravnavati vse ugotovljene pomanjkljivosti pri izvajanju postopkov, strategij in politik, povezanih z odgovornostmi, navedenimi v odstavkih 25 in 26. Ureditev notranjega upravljanja in njegovo izvajanje bi bilo treba redno pregledovati in posodabljati, ob upoštevanju načela sorazmernosti, kot je podrobneje pojasnjeno v naslovu I. Če na investicijsko podjetje vplivajo večje spremembe, je treba opraviti temeljitejši pregled.
31. Če so investicijska podjetja pravne osebe in jih upravlja ena sama fizična oseba v skladu z njihovimi ustanovnimi pravili in nacionalno zakonodajo, bi bilo treba sklicevanja v teh smernicah na upravljalni organ razlagati tako, da se nanašajo na tisto eno samo osebo, ki je odgovorna za izvajanje nadomestnih ureditev za zagotavljanje preudarnega in skrbnega upravljanja takega investicijskega podjetja ter ustrezno obravnavanje ureditev notranjega upravljanja.

2 Vodstvena funkcija upravljalnega organa

¹⁰ Glej člen 26 Direktive (EU) 2019/2034.

¹¹ Glej dokument za razpravo EBA o upravljanju in nadzoru okoljskih, socialnih in upravljavskih tveganj, objavljen v skladu s členom 98(8) direktive o kapitalskih zahtevah, v katerem je opisano, kako EBA razume okoljska, socialna in upravljavska tveganja, ter so navedena priporočila za ureditve, postopke, mehanizme in strategije, ki jih morajo institucije izvajati za opredelitev, oceno ter upravljanje okoljskih, socialnih in upravljavskih tveganj.

32. Upravljalni organ bi se moral v vodstveni funkciji aktivno ukvarjati s poslovanjem investicijskega podjetja ter sprejemati preudarne in dobro informirane odločitve.
33. Upravljalni organ bi moral biti v svoji vodstveni funkciji odgovoren za izvajanje strategij, ki jih določi upravljalni organ, ter redno razpravljati o izvajanju in primernosti teh strategij z upravljalnim organom v nadzorni funkciji. Operativno izvajanje lahko opravlja vodstvo investicijskega podjetja.
34. Upravljalni organ bi moral v vodstveni funkciji konstruktivno obravnavati in kritično pregledovati predloge, razlage in informacije, prejete med presojanjem in odločanjem. Upravljalni organ bi moral v vodstveni funkciji izčrpno poročati ter redno in po potrebi brez nepotrebne odlašanja obveščati upravljalni organ v nadzorni funkciji o elementih, ki so pomembni za oceno stanja, tveganj in gibanj, ki vplivajo na investicijsko podjetje ali bi lahko nanj vplivali, na primer o pomembnih odločitvah glede poslovnih dejavnosti in prevzetih tveganjih, oceni gospodarskega in poslovnega okolja investicijskega podjetja, likvidnosti in trdni kapitalski osnovi ter oceni pomembnih izpostavljenosti tveganjem.
35. Brez poseganja v prenos Direktive (EU) 2015/849 o preprečevanju pranja denarja v nacionalno zakonodajo bi moral upravljalni organ v skladu z zahtevami iz člena 46(4) Direktive (EU) 2015/849 določiti enega od svojih članov, ki je odgovoren za izvajanje zakonov, podzakonskih predpisov in upravnih določb, potrebnih za uskladitev s to direktivo, vključno z ustreznimi politikami in postopki sistema preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma v instituciji in na ravni upravljalnega organa.

3 Nadzorna funkcija upravljalnega organa

36. Vloga članov upravljalnega organa v nadzorni funkciji bi morala vključevati spremljanje in konstruktivno obravnavanje strategije investicijskega podjetja.
37. Brez poseganja v nacionalno zakonodajo bi moral upravljalni organ v nadzorni funkciji vključevati neodvisne člane, kakor je določeno v oddelku 9.3 skupnih smernic ESMA in EBA o ocenjevanju primernosti članov upravljalnega organa in nosilcev ključnih funkcij na podlagi Direktive (EU) 2013/36 in Direktive (EU) 2014/65.
38. Brez poseganja v odgovornosti, dodeljene na podlagi veljavne zakonodaje o pravu družb, bi moral upravljalni organ v nadzorni funkciji:
 - a. nadzorovati in spremljati odločanje in ravnanje ter zagotavljati učinkovit nadzor upravljalnega organa v vodstveni funkciji, vključno s spremljanjem in pregledovanjem individualnega in skupnega delovanja ter izvajanja strategije in ciljev investicijskega podjetja;
 - b. konstruktivno obravnavati in kritično pregledovati predloge in informacije, ki jih zagotovijo člani upravljalnega organa v vodstveni funkciji, ter njegove odločitve;

- c. ustrezno izpolnjevati naloge in vlogo odbora za tveganja in komisije za prejemke, če ta odbor ali komisija ni bila ustanovljena;
- d. zagotoviti in redno ocenjevati učinkovitost ureditve notranjega upravljanja investicijskega podjetja ter sprejeti ustrezne ukrepe za odpravo ugotovljenih pomanjkljivosti;
- e. nadzorovati in spremljati dosledno izvajanje strateških ciljev investicijskega podjetja, organizacijske strukture in strategije tveganj, njegove nagnjenosti k prevzemanju tveganj in ureditve upravljanja tveganj ter drugih politik (na primer politike prejemkov) in ureditve razkritij;
- f. spremljati, da je kultura tveganj investicijskega podjetja dosledno vzpostavljena;
- g. nadzorovati izvajanje in vzdrževanje kodeksa ravnanja ali podobnega kodeksa ter učinkovitih politik za odkrivanje, upravljanje in zmanjševanje dejanskih in morebitnih nasprotij interesov;
- h. nadzorovati celovitost finančnih informacij in poročanja ter ureditve notranjih kontrol, vključno z učinkovito in trdno ureditvijo upravljanja tveganj;
- i. zagotoviti, da lahko vodje funkcij notranje kontrole delujejo neodvisno in lahko ne glede na odgovornost poročanja drugim notranjim organom, poslovnim področjem ali enotam opozarjajo na problematiko in po potrebi neposredno opozarjajo upravljalni organ v nadzorni funkciji, če neugodna gibanja glede tveganja vplivajo ali bi lahko vplivala na investicijsko podjetje; ter
- j. spremljati izvajanje notranjega revizijskega načrta po predhodni vključitvi odbora za tveganja, če je ustanovljen.

4 Vloga predsednika upravljalnega organa

- 39. Predsednik upravljalnega organa bi moral voditi upravljalni organ, prispevati k učinkovitemu pretoku informacij v okviru upravljalnega organa ter med upravljalnim organom in njegovimi odbori in komisijami, če so ustanovljeni, in biti odgovoren za njegovo učinkovito delovanje na splošno.
- 40. Predsednik bi moral spodbujati odprto in kritično razpravo ter zagotavljati, da se drugačna stališča v postopku odločanja izrazijo in obravnavajo.
- 41. Kjer je dovoljeno, da predsednik lahko prevzame izvršne naloge, bi morale investicijsko podjetje imeti vzpostavljene ukrepe za zmanjševanje kakršnih koli negativnih vplivov na ravnovesje v investicijskem podjetju (na primer z imenovanjem vodilnega člana uprave ali višjega neodvisnega člana uprave ali z večjim številom neizvršnih članov v upravljalnem organu v nadzorni funkciji). Predsednik upravljalnega organa v nadzorni funkciji v investicijskem

podjetju ne sme hkrati opravljati funkcij glavnega izvršnega direktorja v istem investicijskem podjetju, razen če investicijsko podjetje to utemelji in pristojni organi izdajo ustrezno dovoljenje.

42. Predsednik bi moral določiti dnevne rede sestankov in zagotoviti prednostno obravnavo strateških vprašanj. Zagotoviti bi moral, da se odločitve upravljalnega organa sprejemajo preudarno in dobro informirano ter da se dokumentacija in informacije prejmejo dovolj zgodaj pred sestankom.
43. Predsednik upravljalnega organa bi moral prispevati k jasni porazdelitvi dolžnosti med člani upravljalnega organa in k učinkovitemu pretoku informacij med njimi, da bi lahko člani upravljalnega organa v nadzorni funkciji konstruktivno prispevali k razpravam ter glasovali preudarno in dobro informirano.

5 Odbori in komisije upravljalnega organa v nadzorni funkciji

5.1 Ustanovitev odborov in komisij

44. Razen če nacionalna zakonodaja določa drugače ¹², morajo investicijska podjetja, kadar vrednost njihovih bilančnih in zunajbilančnih sredstev v štiriletnem obdobju neposredno pred danim poslovnim letom v povprečju znaša več kot 100 milijonov EUR, v skladu s členom 28 direktive o investicijskih podjetjih ustanoviti odbor za tveganja in komisijo za prejemke, da svetujeta upravljalnemu organu v nadzorni funkciji in načrtujeta odločitve, ki jih mora ta organ sprejeti.
45. Če odbor za tveganja ni ustanovljen, je sklicevanja v teh smernicah na ta odbor treba razlagati tako, da se nanašajo na upravljalni organ v nadzorni funkciji.
46. Investicijska podjetja lahko ob upoštevanju meril iz naslova I teh smernic ustanovijo druge odbore in komisije (na primer odbor za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma ali za etiko, ravnanje in skladnost).
47. Investicijska podjetja bi morala zagotoviti jasno dodelitev in porazdelitev dolžnosti in nalog med specializiranimi odbori in komisijami upravljalnega organa. Upravljalni organ v nadzorni funkciji bi moral za vsak odbor in komisijo dokumentirati njegova/njena pooblastila, vključno z obsegom njegovih/njenih odgovornosti, in določiti ustrezne delovne postopke.
48. Odbori in komisije bi morali podpirati nadzorno funkcijo na posebnih področjih ter olajšati pripravo in izvajanje trdne ureditve notranjega upravljanja. Upravljalni organ v nadzorni funkciji se s prenosom nalog na odbore in komisije ne bi smel izogniti kolektivnemu izpolnjevanju dolžnosti in odgovornosti.

¹² Člen 28 Direktive (EU) 2019/2034 določa, da morajo investicijska podjetja, ki ne izpolnjujejo meril iz točke (a) člena 32(4), ustanoviti odbor za tveganja, sestavljen iz članov upravljalnega organa, ki v zadevnem investicijskem podjetju ne opravljajo nobene izvršne funkcije.

5.2 Sestava odborov in komisij ¹³

49. Vsakemu odboru in komisiji predseduje neizvršni član upravljalnega organa, ki je sposoben objektivne presoje.
50. Neodvisni člani ¹⁴ upravljalnega organa v nadzorni funkciji bi morali aktivno sodelovati v odborih in komisijah.
51. Če je treba v skladu z Direktivo (EU) 2019/2034 ali nacionalno zakonodajo ustanoviti odbore in komisije, morajo praviloma biti sestavljene iz vsaj treh članov in imeti vsaj enega neodvisnega člana, pri tem pa je treba upoštevati merila, določena v naslovu I teh smernic ter skupnih smernicah EBA in ESMA o ocenjevanju primernosti članov upravljalnega organa in nosilcev ključnih funkcij. Če v upravljalnem organu v nadzorni funkciji ni na voljo dovolj članov za zagotovitev preudarne sestave odborov in komisij, kot je določeno v tem oddelku, je naloge odbora in komisije mogoče prenesti na enega samega člana upravljalnega organa v nadzorni funkciji, ki ga zaposleni potrdijo kot primerne. Odbori in komisije so lahko sestavljene iz iste skupine članov, pri tem pa je treba upoštevati merila, določena v naslovu I, število neodvisnih članov upravljalnega organa v nadzorni funkciji ter posebne izkušnje, znanje in spretnosti, ki se individualno ali kolektivno zahtevajo za odbore in komisije. Obrazložitev sestave odborov in komisij bi bilo treba dokumentirati.
52. Odbor za tveganja bi morali sestavljati neizvršni člani upravljalnega organa v nadzorni funkciji zadevnega investicijskega podjetja. Komisija za prejemke bi morala biti sestavljena v skladu z oddelkom 2.3 smernic EBA o preudarnih politikah prejemkov ¹⁵.
53. Odboru za tveganja bi moral predsedovati neodvisen član, če je to mogoče. Člani odbora za tveganja bi morali posamično in kolektivno imeti ustrezna znanja, spretnosti in strokovne izkušnje v zvezi s postopkom izbire, zahtevami glede primernosti ter praksami upravljanja tveganj in kontrol. V vseh investicijskih podjetjih predsednik odbora za tveganja, če je to mogoče, ne bi smel biti predsednik upravljalnega organa ali predsednik katerega koli drugega odbora in komisije.

5.3 Postopki odborov in komisij

54. Odbori in komisije bi morale redno poročati upravljalnemu organu v nadzorni funkciji.
55. Kjer je primerno, bi morali odbori in komisije med seboj sodelovati. Brez poseganja v odstavek 51 bi bilo lahko tako sodelovanje vzpostavljeno v obliki navzkrižnega članstva, tako da bi bil predsednik ali član odbora in komisije lahko tudi član drugega odbora in komisije.
56. Člani odborov in komisij bi morali sodelovati v odprtih in kritičnih razpravah, v katerih bi konstruktivno razpravljali o različnih mnenjih.

¹³ Ta oddelek bi bilo treba brati v povezavi s skupnimi smernicami ESMA in EBA o ocenjevanju primernosti članov upravljalnega organa in nosilcev ključnih funkcij na podlagi Direktive (EU) 2013/36 in Direktive (EU) 2014/65.

¹⁴ Kot je opredeljeno v oddelku 9.3 skupnih smernic ESMA in EBA o ocenjevanju primernosti članov upravljalnega organa in nosilcev ključnih funkcij na podlagi Direktive (EU) 2013/36 in Direktive (EU) 2014/65.

¹⁵ Smernice EBA o preudarnih politikah prejemkov v skladu s členom 34(3) Direktive (EU) 2019/2034.

57. Odbori in komisije bi morali dokumentirati dnevne rede svojih sestankov ter njihove glavne rezultate in sklepe ugotovitve.
58. Odbor za tveganja bi moral vsaj:
- imeti dostop do vseh pomembnih informacij in podatkov, potrebnih za opravljanje svoje vloge, vključno z informacijami in podatki ustreznih korporativnih in kontrolnih funkcij (npr. na področju prava, financ, človeških virov, IT, notranje revizije, tveganj in skladnosti poslovanja, vključno z informacijami o skladnosti s predpisi za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma in zbirnimi informacijami o poročilih o sumljivih transakcijah, ter dejavnikov tveganja za pranje denarja in financiranje terorizma);
 - redno prejemati poročila, ad hoc informacije, sporočila in mnenja vodij funkcij notranjih kontrol v zvezi s trenutnim profilom tveganosti investicijskega podjetja, njegovo kulturo tveganj in limiti tveganj ter vsemi morebitnimi pomembnimi kršitvami ¹⁶, ki so se morda zgodile, s podrobnimi informacijami o njih ter priporočili glede korektivnih ukrepov, ki so bili sprejeti, jih je treba sprejeti ali so bili predlagani za obravnavo; redno pregledovati vsebino, obliko in pogostost informacij, ki so povezane s tveganjem in jih je treba sporočiti odboru za tveganja, ter odločati v zvezi z vsebino, obliko in pogostostjo teh informacij; ter
 - po potrebi zagotoviti ustrezno vključevanje funkcij notranjih kontrol in drugih zadevnih funkcij (kadrovske, pravne in finančne) v okviru njihovih strokovnih področij in/ali zahtevati zunanje strokovno svetovanje.

5.4 Vloga odbora za tveganja

59. Če je ustanovljen, bi moral odbor za tveganja vsaj:
- svetovati in pomagati upravljalnemu organu v nadzorni funkciji v zvezi s skupno strategijo dejanskih in prihodnjih tveganj investicijskega podjetja ter nagnjenostjo investicijskega podjetja k prevzemanju tveganj ter pomagati upravljalnemu organu pri nadzoru izvajanja navedene strategije, da zagotovi njihovo skladnost s poslovnimi cilji, korporativno kulturo in vrednotami investicijskega podjetja;
 - pomagati upravljalnemu organu v nadzorni funkciji pri nadzoru izvajanja strategije tveganj investicijskega podjetja in določanju ustreznih limitov;
 - nadzorovati izvajanje strategij za upravljanje kapitala in likvidnosti ter za vsa druga pomembna tveganja investicijskega podjetja, na primer tveganja za stranke, tveganja za trg, tveganja za podjetja, operativna tveganja (vključno s pravnimi tveganji in

¹⁶ V zvezi s hudimi kršitvami na področju preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma glej tudi smernice, ki se izdajo v skladu s členom 117(6) Direktive 2013/36/EU ter določajo način sodelovanja in izmenjave informacij med organi iz odstavka 5 tega člena, zlasti v zvezi s čezmejnimi skupinami in v okviru ugotavljanja hudih kršitev pravil o preprečevanju pranja denarja.

- tveganji IT) in tveganja izgube ugleda, da oceni njihovo primernost glede na odobreno strategijo tveganj in nagnjenost k prevzemanju tveganj;
- d. zagotavljati upravljalnemu organu v nadzorni funkciji priporočila o prilagoditvah strategije tveganj, ki so med drugim potrebne zaradi sprememb poslovnega modela investicijskega podjetja, gibanj na trgu ali priporočil funkcije upravljanja tveganj;
 - e. svetovati glede imenovanja zunanjih svetovalcev, na katere se lahko nadzorna funkcija obrne za nasvet ali podporo;
 - f. pregledati številne možne scenarije, vključno s stresnimi, da oceni, kako bi se profil tveganosti investicijskega podjetja odzval na zunanje in notranje dogodke;
 - g. nadzorovati usklajenost med vsemi pomembnimi finančnimi instrumenti in storitvami, ponujenimi strankam, ter poslovnim modelom in strategijo tveganj investicijskega podjetja. Če je odbor za tveganja ustanovljen, bi moral oceniti tveganja, povezana s finančnimi instrumenti in storitvami, ponujenimi strankam, ter upoštevati usklajenost med cenami teh produktov in storitev ter dobički iz njihovega naslova; ter
 - h. oceniti priporočila notranjih ali zunanjih revizorjev in spremljati ustrezno izvajanje sprejetih ukrepov.
60. Odbor za tveganja bi moral sodelovati z drugimi odbori in komisijami, katerih dejavnosti bi lahko vplivale na strategijo tveganj (npr. komisijo za prejemke, če je ustanovljena), in se redno posvetovati s funkcijami notranjih kontrol investicijskega podjetja, zlasti pa s funkcijo upravljanja tveganj.

Naslov III – ureditev upravljanja

6 Organizacijska ureditev in struktura

6.1 Organizacijska ureditev

61. Upravljalni organ investicijskega podjetja bi moral zagotoviti primerno in pregledno organizacijsko in operativno strukturo investicijskega podjetja, določeno v pisni obliki. Struktura bi morala spodbujati in dokazovati učinkovito in skrbno upravljanje investicijskega podjetja na posamični in konsolidirani ravni.
62. Upravljalni organ bi moral zagotoviti, da imajo funkcije notranjih kontrol na voljo ustrezne finančne in človeške vire ter pooblastila za učinkovito opravljanje svoje vloge. Zagotoviti bi bilo treba vsaj to, da funkcija spremljanja skladnosti poslovanja deluje neodvisno, vključno z ustrezno ločenimi dolžnostmi. Sistem poročanja in porazdelitev odgovornosti v investicijskem podjetju, zlasti med nosilci ključnih funkcij, bi morala biti jasna, dobro opredeljena, dosledna, izvedljiva in ustrezno dokumentirana. Dokumentacija bi morala biti primerno posodobljena.

63. Struktura investicijskega podjetja upravljalnemu organu ne bi smela onemogočati učinkovitega nadzora in upravljanja tveganj, ki jim je izpostavljeno investicijsko podjetje ali skupina, pristojnemu organu pa ne bi smela onemogočati učinkovitega nadzora investicijskega podjetja.
64. Upravljalni organ bi moral oceniti, ali in kako večje spremembe strukture skupine (na primer ustanovitev novih podrejenih družb, združitve in prevzemi, prodaja ali likvidacija delov skupine ali zunanji dejavniki) vplivajo na trdnost organizacijske ureditve investicijskega podjetja. Upravljalni organ bi moral v primeru ugotovljenih pomanjkljivosti hitro izvesti potrebne prilagoditve.

6.2 Poznavanje strukture

65. Upravljalni organ bi moral v celoti poznati in razumeti pravno, organizacijsko in operativno strukturo investicijskega podjetja („know your structure“) ter zagotoviti, da je skladna z odobreno poslovno strategijo investicijskega podjetja, njegovo strategijo tveganj in nagnjenostjo k prevzemanju tveganj ter pokrita z njegovo ureditvijo upravljanja tveganj.
66. Upravljalni organ bi moral biti odgovoren tudi za odobritev učinkovitih strategij in politik za vzpostavitev novih struktur. Če investicijsko podjetje ustanovi veliko pravnih oseb v skupini, njihovo število ter zlasti njihove medsebojne povezave in transakcije ne bi smeli predstavljati problematike pri načrtovanju notranjega upravljanja investicijskega podjetja ter pri učinkovitem upravljanju in nadzorovanju tveganj skupine kot celote. Upravljalni organ bi moral zagotoviti, da so struktura investicijskega podjetja in, če je primerno, strukture v okviru skupine ob upoštevanju meril iz oddelka 7 jasne, učinkovite in pregledne za zaposlene v investicijskem podjetju, njegove delničarje in druge deležnike ter za pristojni organ.
67. Upravljalni organ bi moral usmerjati strukturo investicijskega podjetja, njen razvoj in omejitve ter zagotoviti utemeljenost in učinkovitost strukture in preprečevati nepotrebno ali neustrezno zapletenost.
68. Upravljalni organ nadrejene družbe v Uniji bi moral razumeti pravno, organizacijsko in operativno strukturo skupine, namen in dejavnosti njenih posameznih subjektov ter povezave in razmerja med njimi. To vključuje razumevanje operativnih tveganj, specifičnih za skupino, izpostavljenosti v skupini ter možne vplive na financiranje, kapital, profil likvidnosti in profil tveganosti skupine v normalnih in neugodnih okoliščinah. Upravljalni organ bi moral zagotoviti, da lahko nadrejeno investicijsko podjetje pravočasno zagotovi informacije o skupini glede vrste, značilnosti, organizacijske sheme, lastniške strukture in poslovanja vsake pravne osebe ter da investicijska podjetja v skupini izpolnjujejo vse zahteve glede nadzorniškega poročanja na posamični in konsolidirani podlagi.
69. Upravljalni organ nadrejene družbe v Uniji bi moral zagotoviti, da različni subjekti v skupini (vključno s samo nadrejeno družbo v Uniji) prejmejo dovolj informacij, da jasno razumejo splošne cilje, strategije in profil tveganosti skupine ter način vključenosti zadevnega subjekta

v strukturo in operativno delovanje skupine. Take informacije in spremembe teh informacij bi morale biti dokumentirane in dane na voljo zadevnim funkcijam, vključno z upravljalnim organom, poslovnimi področji in funkcijami notranjih kontrol. Člani upravljalnega organa nadrejene družbe v Uniji bi morali biti ves čas obveščeni o tveganjih, ki jih povzroča struktura skupine, pri čemer bi morali upoštevati merila iz oddelka 7 teh smernic. Med drugim bi morali prejemati:

- a. informacije o glavnih dejavnih tveganja;
- b. redna poročila o oceni celotne strukture investicijskega podjetja in ovrednotenju skladnosti dejavnosti posameznih subjektov z odobreno strategijo skupine v celoti; ter
- c. redna poročila o zadevah, v katerih zakonski okvir zahteva skladnost na posamični in konsolidirani ravni.

6.3 Zapletene strukture in nestandardne ali nepregledne dejavnosti

70. Investicijska podjetja bi se morala izogibati vzpostavljanju zapletenih in potencialno nepreglednih struktur. Investicijska podjetja bi morala pri svojem odločanju upoštevati rezultate ocene tveganj, izvedene za ugotavljanje, ali se take strukture lahko uporabijo za namen, povezan s pranjem denarja, financiranjem terorizma ali drugim finančnim kriminalom, ter ustrezni nadzor in vzpostavljeni pravni okvir ¹⁷. Zato bi investicijska podjetja morala upoštevati vsaj naslednje:

- a. v kolikšni meri jurisdikcija, v kateri bo vzpostavljena struktura, izpolnjuje standarde EU in mednarodne standarde o davčni preglednosti ter preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma ¹⁸;
- b. v kolikšni meri se struktura uporablja za očiten ekonomski in zakoniti namen;
- c. v kolikšni meri bi se struktura lahko uporabljala za prikrivanje identitete končnega upravičenca;
- d. v kolikšni meri zahtevke stranke, na podlagi katerega bi lahko bila vzpostavljena struktura, vzbuja zadržke;

¹⁷ Za nadaljnje podrobnosti o oceni tveganja države in tveganja, povezanega s posameznimi produkti in strankami, bi se morala investicijska podjetja zanašati tudi na skupne smernice o dejavnih tveganja pranja denarja/financiranja terorizma (EBA GL JC/2017/37), ki se trenutno pregledujejo.

¹⁸ Glej tudi Delegirano uredbo Komisije (EU) 2019/758 z dne 31. januarja 2019 o dopolnitvi Direktive (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta glede regulativnih tehničnih standardov za minimalne ukrepe ter vrste dodatnih ukrepov, ki jih morajo kreditne in finančne institucije sprejeti za blažitev tveganja pranja denarja in financiranja terorizma v nekaterih tretjih državah: <https://eba.europa.eu/regulation-and-policy/anti-money-laundering-and-e-money/rts-on-the-implementation-of-group-wide-aml/cft-policies-in-third-countries>.

- e. ali bi lahko struktura upravljalnemu organu preprečila učinkovit nadzor investicijskega podjetja ali sposobnost investicijskega podjetja za upravljanje zadevnega tveganja in
 - f. ali struktura ovira učinkovit nadzor pristojnih organov.
71. Investicijska podjetja v nobenem primeru ne bi smela vzpostavljati nepreglednih ali nepotrebno zapletenih struktur, ki niso jasno ekonomsko utemeljene ali nimajo jasnega pravnega namena, ali struktur, ki bi lahko vzbujale zaskrbljenost, da so morda ustvarjene za namen, povezan s finančnim kriminalom.
72. Pri vzpostavljanju takih struktur bi moral upravljalni organ razumeti njihov namen, njih in z njimi povezana posebna tveganja ter zagotoviti ustrezno vključenost funkcij notranjih kontrol. Take strukture seodobrijo in vzdržujejo, samo če je njihov namen jasno opredeljen in razumljen ter če se je upravljalni organ prepričal, da so bila ugotovljena vsa večja tveganja, vključno s tveganjem izgube ugleda, da se lahko vsa tveganja učinkovito upravljajo in se o njih ustrezno poroča ter je zagotovljen učinkovit nadzor. Bolj kot sta organizacijska in operativna struktura zapleteni in nepregledni ter večja kot so tveganja, intenzivnejši bi moral biti nadzor strukture.
73. Investicijska podjetja bi morala svoje odločitve dokumentirati in jih znati utemeljiti pristojnim organom.
74. Upravljalni organ bi moral zagotoviti sprejetje ustreznih ukrepov, s katerimi se preprečijo ali zmanjšajo tveganja, ki jih imajo dejavnosti v takih strukturah. To vključuje zagotavljanje, da:
- a. ima investicijsko podjetje vzpostavljene ustrezne politike in postopke ter dokumentirane procese (na primer sprejemljive limite in pretok informacij) za obravnavo, uskladitev, odobritev in upravljanje tveganj takih dejavnosti ob upoštevanju posledic za organizacijsko in operativno strukturo skupine, njen profil tveganosti in tveganje izgube ugleda;
 - b. so informacije o teh dejavnostih in zadevnih tveganjih dostopne nadrejeni družbi v Uniji ter notranjim in zunanjim revizorjem ter se poročajo upravljalnemu organu v nadzorni funkciji in pristojnemu organu, ki je izdal dovoljenje, ter
 - c. investicijsko podjetje redno ocenjuje stalno potrebo po vzdrževanju takih struktur.
75. Te strukture in dejavnosti, vključno s skladnostjo z zakonskimi in strokovnimi standardi, bi se morale redno pregledovati. Če je vzpostavljena funkcija notranje revizije, bi morala opravljati te preglede v skladu s pristopom, ki temelji na tveganju.
76. Pri izvajanju nestandardnih ali nepreglednih dejavnosti za stranke (na primer pomoč strankam pri vzpostavljanju podjetij v davčnih oazah, razvoj zapletenih struktur, omogočanje transakcij zanje ali zagotavljanje fiduciarnih storitev), ki predstavljajo podobne izzive na področju notranjega upravljanja ter ustvarjajo velika operativna tveganja in tveganja izgube ugleda, bi

morala investicijska podjetja sprejeti učinkovite ukrepe za upravljanje tveganja. Preučiti bi morala zlasti, zakaj želi stranka vzpostaviti neko strukturo.

7 Organizacijska ureditev v skupini

77. Razen če pristojni organi uporabljajo določbe člena 8 Uredbe (EU) 2019/2033, bi morale nadrejene družbe v Uniji in njihove podrejene družbe, za katere se uporablja Direktiva (EU) 2019/2034, v skladu s členom 25 Direktive (EU) 2019/2034 in členom 7 Uredbe (EU) 2019/2033 zagotoviti, da so ureditve, postopki in mehanizmi upravljanja usklajeni ter dobro vključeni na konsolidirani podlagi. V ta namen bi morale družbe in podrejene družbe v okviru bonitetne konsolidacije izvajati take ureditve, procese in mehanizme v podrejenih družbah, za katere se ne uporablja Direktiva (EU) 2019/2034, vključno s tistimi, ki imajo sedež v tretjih državah, tudi v finančnih centrih davčnih oaz, da se zagotovijo zanesljive ureditve upravljanja na konsolidirani podlagi. Pristojne funkcije v nadrejeni družbi v Uniji in njenih podrejenih družbah bi morale sodelovati ter si ustrezno izmenjevati podatke in informacije. Ureditve, procesi in mehanizmi upravljanja bi morali nadrejeni družbi v Uniji zagotavljati dovolj podatkov in informacij za oceno profila tveganosti celotne skupine, kot je podrobno opisano v oddelku 6.2.
78. Upravljalni organ podrejene družbe, za katero se uporablja Direktiva (EU) 2019/2034, bi moral sprejeti in na individualni ravni izvajati politike upravljanja celotne skupine, vzpostavljene na konsolidirani ravni, in sicer tako, da bi izpolnil vse zadevne zahteve zakonodaje EU in nacionalne zakonodaje.
79. Na konsolidirani ravni bi morala nadrejena družba v Uniji zagotoviti upoštevanje politik upravljanja celotne skupine in ureditve notranjih kontrol iz naslova V v vseh investicijskih podjetjih in drugih subjektih v okviru bonitetne konsolidacije, vključno s svojimi podrejenimi družbami, za katere se sicer ne uporablja Direktiva (EU) 2019/2034. Nadrejena družba v Uniji bi morala pri izvajanju politik upravljanja zagotoviti, da bodo za vsako podrejeno družbo vzpostavljene zanesljive ureditve upravljanja, ter upoštevati posebne ureditve, procese in mehanizme v primerih, ko poslovne dejavnosti niso organizirane v ločenih pravnih subjektih, ampak na poslovnih področjih, ki obsegajo več pravnih subjektov.
80. Nadrejena družba v Uniji bi morala upoštevati interese vseh svojih podrejenih družb in način, kako strategije in politike dolgoročno prispevajo k interesom posameznih podrejenih družb in interesom skupine v celoti.
81. Nadrejena družba v Uniji in njene podrejene družbe bi morale zagotoviti, da investicijska podjetja in subjekti v skupini izpolnjujejo vse posebne regulativne zahteve v vsaki zadevni jurisdikciji.
82. Nadrejena družba v Uniji bi morala zagotoviti, da imajo podrejene družbe, ki so ustanovljene v tretjih državah in spadajo v okvir bonitetne konsolidacije, vzpostavljene ureditve, procese in mehanizme upravljanja, ki so skladni s politikami upravljanja celotne skupine ter izpolnjujejo

zahteve iz členov od 25 do 32 Direktive (EU) 2019/2034 in teh smernic, če to ni nezakonito po zakonih tretje države.

83. Zahteve glede upravljanja iz Direktive 2019/2034/EU in določbe teh smernic veljajo za investicijska podjetja s sedežem v EU ne glede na to, da so lahko ta investicijska podjetja podrejene družbe nadrejeni družbi v tretji državi. Kadar je podrejena družba EU nadrejene družbe v tretji državi nadrejena družba v Uniji, obseg bonitetne konsolidacije v EU ne vključuje ravni nadrejenega investicijskega podjetja v tretji državi in drugih neposrednih podrejenih družb te nadrejene družbe. Nadrejena družba v Uniji bi morala zagotoviti, da v svoji politiki upravljanja upošteva politiko upravljanja na ravni skupine nadrejenega investicijskega podjetja v tretji državi, če to ni v nasprotju z zahtevami, določenimi v skladu z ustrežno zakonodajo EU, vključno z Direktivo (EU) 2019/2034 in dodatnimi specifikacijami v teh smernicah.
84. Investicijska podjetja bi morala pri določanju politik in dokumentiranju ureditev upravljanja upoštevati vidike iz Priloge I. Politike in dokumentacija so lahko vključene v ločene dokumente, zato bi investicijska podjetja morala razmisliti o tem, da bi jih združila ali se sklicevala nanje v enem samem dokumentu o ureditvi upravljanja.

Naslov IV – kultura tveganj in poslovno ravnanje

8 Kultura tveganj

85. Preudarna, skrbna in dosledna kultura tveganj bi morala biti ključni element učinkovitega upravljanja tveganj investicijskih podjetij ter bi morala investicijskim podjetjem omogočati sprejemanje preudarnih in informiranih odločitev.
86. Investicijska podjetja bi morala razviti enotno kulturo tveganj na ravni celotnega investicijskega podjetja, ki temelji na popolnem in celostnem razumevanju tveganj, s katerimi se soočajo investicijska podjetja, vključno s tveganji za stranke, tveganji za trg, tveganji za samo investicijsko podjetje in likvidnostnimi tveganji, zlasti tistimi, ki lahko pomembno vplivajo na raven razpoložljivega kapitala oziroma ga izčrpavajo in vplivajo na njegovo upravljanje, ali zaradi katerih bi se lahko znižala raven razpoložljivih sredstev, pri tem pa morajo upoštevati sposobnost prevzemanja tveganj in nagnjenost k prevzemanju tveganj investicijskega podjetja.
87. Investicijska podjetja bi morala razvijati kulturo tveganj skozi politike, komunikacijo ter usposabljanje zaposlenih v zvezi z dejavnostmi, strategijo in profilom tveganosti investicijskih podjetij, ter prilagoditi komunikacijo in usposabljanje zaposlenih tako, da bi se upoštevale odgovornosti zaposlenih pri prevzemanju in upravljanju tveganj.
88. Zaposleni bi se morali v celoti zavedati svojih odgovornosti v zvezi z upravljanjem tveganj. Upravljanje tveganj ne bi smelo biti omejeno le na strokovnjake za tveganja ali funkcije notranjih kontrol. Poslovne enote, ki so pod nadzorom upravljalnega organa, bi morale biti v prvi vrsti odgovorne za vsakodnevno upravljanje tveganj v skladu s politikami, postopki in

kontrolami investicijskega podjetja, ob upoštevanju nagnjenosti investicijskega podjetja k prevzemanju tveganj in njegove sposobnosti prevzemanja tveganj.

89. Visoka kultura tveganj bi morala med drugim vključevati:

- a. Komuniciranje z vrha navzdol: upravljalni organ bi moral biti odgovoren za vzpostavitev temeljnih vrednot in pričakovanj investicijskega podjetja ter obveščanje o njih. Ravnanje njegovih članov bi moralo izkazovati te vrednote. Vodstvo investicijskih podjetij, vključno z nosilci ključnih funkcij, bi moralo prispevati k notranjemu obveščanju zaposlenih o temeljnih vrednotah in pričakovanjih. Zaposleni bi morali ravnati v skladu z veljavno zakonodajo in predpisi ter ugotovljeno neskladnost nemudoma sporočiti na višjo raven v investicijskem podjetju ali zunaj njega (na primer pristojnemu organu v postopku žvižgaštva). Upravljalni organ bi moral redno podpirati, spremljati in ocenjevati kulturo tveganj investicijskega podjetja, obravnavati bi moral učinek kulture tveganj na finančno stabilnost, profil tveganosti in zanesljivo upravljanje investicijskega podjetja ter po potrebi sprejeti spremembe.
- b. Odgovornost: zadevni zaposleni na vseh ravneh bi morali poznati in razumeti temeljne vrednote investicijskega podjetja ter, če je pomembno za njihovo vlogo, nagnjenost investicijskega podjetja k prevzemanju tveganj in njegovo sposobnost prevzemanja tveganj. Morali bi biti sposobni opravljati svoje vloge in se zavedati, da bodo odgovorni za svoja dejanja v zvezi s tveganji, ki jih prevzame investicijsko podjetje.
- c. Učinkovita komunikacija in razprava: preudarna kultura tveganj bi morala spodbujati okolje, v katerem potekata odprta komunikacija in učinkovita razprava, v okviru katere proces odločanja spodbuja širok nabor stališč, omogoča preizkušanje trenutnih praks in spodbuja konstruktiven kritični odnos med zaposlenimi ter okolje odprtega in konstruktivnega sodelovanja v okviru celotne organizacije.
- d. Spodbude: ključno vlogo pri usklajevanju prevzemanja tveganja s profilom tveganosti investicijskega podjetja ter njegovimi dolgoročnimi interesi bi morale imeti primerne spodbude¹⁹.

9 Korporativne vrednote in kodeks ravnanja

90. Upravljalni organ bi moral pripraviti, sprejeti, upoštevati in spodbujati visoke etične in strokovne standarde, ob upoštevanju posebnih potreb in značilnosti investicijskih podjetij, ter zagotoviti njihovo izvajanje (s kodeksom ravnanja ali podobnim aktom). Poleg tega bi moral nadzorovati upoštevanje teh standardov s strani zaposlenih. Upravljalni organ lahko po potrebi sprejme in izvaja standarde investicijskega podjetja, ki veljajo za celo skupino, ali skupne standarde, ki so jih izdala združenja ali druge ustrezne organizacije.

91. Investicijska podjetja bi morala zagotoviti, da ni diskriminacije zaposlenih na podlagi spola, rase, barve kože, etničnega ali socialnega porekla, genetskih značilnosti, jezika, vere ali

¹⁹ Glej tudi smernice organa EBA o preudarnih politikah prejemkov v skladu z Direktivo (EU) 2034/2019.

prepričanja, političnega ali drugega mnenja, pripadnosti narodnostni manjšini, premoženja, rojstva, invalidnosti, starosti ali spolne usmerjenosti.

92. Politike investicijskih podjetij bi morale biti nevtralne glede na spol. To med drugim vključuje prejemke, politike zaposlovanja, načrtovanje poklicnega razvoja in nasledstva, dostop do usposabljanja in možnost prijave na notranja prosta delovna mesta. Institucije bi morale zagotoviti enake možnosti ²⁰ za vse zaposlene, ne glede na njihov spol, tudi kar zadeva poklicne možnosti, in si prizadevati za izboljšanje zastopanosti nezadostno zastopanega spola na položajih v upravljalnem organu ter tudi v skupini zaposlenih, ki ima vodstvene odgovornosti, kot so opredeljene v delegirani uredbi Komisije (regulativni tehnični standardi (RTS) za opredeljene zaposlene). Investicijska podjetja bi morala spremljati trend plačne vrzeli med spoloma. Če imajo investicijska podjetja 50 ali več zaposlenih ²¹, bi morala spremljanje zagotavljati ločeno za opredeljene zaposlene (razen članov upravljalnega organa), člane upravljalnega organa v vodstveni funkciji, člane upravljalnega organa v nadzorni funkciji in druge zaposlene. Institucije bi morale imeti politike, ki olajšujejo ponovno vključevanje zaposlenih po porodniškem, očetovskem ali starševskem dopustu ²².
93. Izvajanje standardov bi moralo biti namenjeno krepitvi zanesljive ureditve upravljanja institucije in zmanjševanju tveganja, ki mu je izpostavljeno investicijsko podjetje, zlasti operativnega tveganja in tveganja izgube ugleda, ki lahko zelo škodljivo vplivata na dobičkonosnost in vzdržnost investicijskega podjetja zaradi kazni, stroškov postopkov, omejitev, ki jih določijo pristojni organi, ali drugih finančnih in kazenskih sankcij ter zaradi izgube vrednosti blagovne znamke in zaupanja potrošnikov.
94. Upravljalni organ bi moral imeti jasne in dokumentirane politike za izpolnjevanje teh standardov. Te politike bi morale:
- zaposlene opozarjati, da je treba vse dejavnosti investicijskega podjetja opravljati v skladu z veljavno zakonodajo in korporativnimi vrednotami investicijskega podjetja;
 - spodbujati zavedanje o tveganjih prek visoke kulture tveganj v skladu z oddelkom 9 smernic in posredovati pričakovanja upravljalnega organa, da dejavnosti ne bodo presegle sprejete nagnjenosti k prevzemanju tveganj in limitov, ki jih je določilo investicijsko podjetje, ter ustreznih odgovornosti zaposlenih;
 - določiti načela ter navesti primere sprejemljivega in nesprejemljivega ravnanja, zlasti v povezavi z napačnim finančnim poročanjem in kršitvami, gospodarskim in finančnim kriminalom, ki med drugim vključuje goljufijo, pranje denarja in financiranje terorizma, protitrustovske prakse, finančne sankcije, podkupovanje in korupcijo, manipulacijo trga, napačno prodajo in druge kršitve zakonov o varstvu potrošnikov ter davčna

²⁰ Glej tudi Direktivo 2006/54/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2006 o uresničevanju načela enakih možnosti ter enakega obravnavanja moških in žensk pri zaposlovanju in poklicnem delu.

²¹ Glej tudi smernice organa EBA o preudarnih politikah prejemkov v skladu z Direktivo (EU) 2019/2034.

²² Glej tudi smernice organa EBA o preudarnih politikah prejemkov v skladu z Direktivo (EU) 2019/2034.

kazniva dejanja, storjena neposredno ali posredno, vključno prek nezakonitih ali prepovedanih dividendnih arbitražnih shem;

- d. pojasniti, da se od zaposlenih poleg izpolnjevanja zakonskih zahtev in notranjih politik pričakuje, da bodo ravnali pošteno in moralno neoporečno ter svoje naloge opravljali s potrebno spretnostjo, natančnostjo in skrbnostjo, ter
- e. zagotoviti, da se bodo zaposleni zavedali potencialnih notranjih in zunanjih disciplinskih ukrepov, pravnih ukrepov in sankcij, ki bi lahko sledili zaradi kršitev in nesprejemljivega ravnanja.

95. Investicijska podjetja bi morala spremljati skladnost s takimi standardi in zagotavljati obveščenost zaposlenih, na primer z usposabljanjem. Investicijska podjetja bi morala opredeliti funkcije, odgovorne za spremljanje skladnosti in ocenjevanje kršitev kodeksa ravnanja ali podobnega akta, ter postopek za obravnavo njegovega neupoštevanja. O rezultatih bi bilo treba redno poročati upravljalnemu odboru.

10 Politika nasprotja interesov na ravni podjetja

96. Upravljalni organ bi moral biti odgovoren za pripravo, potrditev in nadzor izvajanja ter vzdrževanje učinkovitih politik za odkrivanje, ocenjevanje, upravljanje in zmanjševanje ali preprečevanje dejanskih in potencialnih nasprotij interesov na ravni podjetja, ki nastanejo na primer zaradi različnih dejavnosti in namenov investicijskega podjetja, različnih investicijskih podjetij v okviru bonitetne konsolidacije ali različnih poslovnih področij ali enot v investicijskem podjetju ali v razmerju do zunanjih deležnikov. Investicijska podjetja bi se pri določanju teh politik morala zavedati, da morajo te politike biti skladne tudi z določbami iz členov 16(3) in 23 Direktive 2014/65/EU ter iz členov 33 in 35 Delegirane uredbe Komisije 2017/565.

97. Ukrepi investicijskih podjetij za upravljanje in, če je primerno, zmanjšanje nasprotij interesov bi morali biti dokumentirani in bi morali med drugim vključevati:

- a. ustrezno ločevanje dolžnosti, na primer tako, da se dejavnosti, pri katerih se lahko pojavi nasprotje interesov, v verigi transakcij ali pri zagotavljanju storitev delegirajo različnim osebam ali da se nadzorne odgovornosti in odgovornosti poročanja v zvezi z dejavnostmi, pri katerih se lahko pojavi nasprotje interesov, delegirajo različnim osebam;
- b. vzpostavitev informacijskih pregrad, na primer s fizičnim ločevanjem nekaterih poslovnih področij ali enot.

11 Politika nasprotja interesov za zaposlene ²³

98. Brez poseganja v člen 23 Direktive 2014/65/EU in oddelek 3 poglavja 2 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2017/565 bi upravljalni organ moral biti odgovoren za pripravo, potrditev in nadzor izvajanja ter vzdrževanje učinkovitih politik za odkrivanje, ocenjevanje, upravljanje in zmanjšanje ali preprečevanje dejanskih in morebitnih nasprotij med interesi investicijskega podjetja in zasebnimi interesi zaposlenih, vključno s člani upravljalnega organa, ki bi lahko škodljivo vplivala na opravljanje njihovih nalog in odgovornosti. Nadrejena družba v Uniji bi morala obravnavati interese v okviru politike nasprotja interesov na ravni celotne skupine na konsolidirani podlagi.
99. Namen politike bi moral biti odkrivati nasprotja interesov zaposlenih, vključno z interesi njihovih najbližjih družinskih članov. Investicijska podjetja bi morala upoštevati, da lahko nasprotja interesov nastanejo ne le zaradi obstoječih, ampak tudi preteklih osebnih ali poklicnih razmerij. Če pride do nasprotij interesov, bi morala investicijska podjetja oceniti njihovo pomembnost in odločiti o ustreznih ukrepih za njihovo zmanjševanje ter jih izvajati.
100. Kar zadeva nasprotja interesov, ki bi lahko bila posledica preteklih razmerij, bi morala investicijska podjetja določiti primeren časovni okvir, v katerem morajo zaposleni poročati o takih nasprotjih interesov, saj lahko ta še vedno vplivajo na ravnanje zaposlenih in sodelovanje pri odločanju.
101. Politika bi morala zajemati vsaj naslednje okoliščine ali razmerja, v katerih bi lahko prišlo do nasprotja interesov:
- gospodarske interese (na primer delnice, druge lastniške pravice in članstva, finančno premoženje in druge gospodarske interese pri komercialnih strankah, pravice intelektualne lastnine, članstvo v organu ali lastništvo organa ali subjekta z nasprotnimi interesi);
 - osebna ali poklicna razmerja z lastniki kvalificiranih deležev v investicijskih podjetjih;
 - osebna ali poklicna razmerja z zaposlenimi v investicijskih podjetjih ali subjektih, ki spadajo v okvir bonitetne konsolidacije (na primer družinska razmerja);
 - drugo zaposlitev in predhodno zaposlitev v bližnji preteklosti (na primer v petih letih);
 - osebna ali poslovna razmerja z zadevnimi zunanjimi deležniki (na primer povezanost s pomembnimi dobavitelji, svetovalnimi podjetji ali ponudniki drugih storitev) in
 - politični vpliv ali politična razmerja.

²³ Ta oddelek bi bilo treba brati v povezavi s skupnimi smernicami ESMA in EBA o ocenjevanju primernosti članov upravljalnega organa in nosilcev ključnih funkcij na podlagi Direktive 2013/36/EU in Direktive 2014/65/EU.

102. Ne glede na zgoraj navedeno bi morala investicijska podjetja upoštevati, da lastništvo deležev investicijskega podjetja ali uporaba drugih storitev investicijskega podjetja ne bi smela povzročiti stanja, da bi se za zaposlene štelo, da so v nasprotju interesov, če ne presegajo praga de minimis.
103. Politika bi morala določati postopke za poročanje in obveščanje funkcije, odgovorne v okviru politike. Zaposleni bi morali interno nemudoma razkriti vse zadeve, ki bi lahko ali so že ustvarile nasprotje interesov.
104. Politika bi morala razlikovati med dolgotrajnimi nasprotji interesov, ki jih je treba stalno obvladovati, in nasprotji interesov, ki se nepričakovano pojavijo v zvezi s posameznim dogodkom (na primer transakcija ali izbira ponudnika storitev itd.) in se lahko obvladujejo z enkratnim ukrepom. V vseh primerih bi morali biti interesi investicijskega podjetja v središču sprejetih odločitev.
105. Politika bi morala določati postopke, ukrepe, zahteve po dokumentaciji in odgovornosti za odkrivanje in preprečevanje nasprotij interesov, za oceno njihove pomembnosti in za sprejemanje ukrepov za blaženje. Taki postopki, zahteve, odgovornosti in ukrepi bi morali vključevati:
- a. poveritev dejavnosti ali transakcij z nasprotjem interesov različnim osebam;
 - b. preprečitev zaposlenim, ki so dejavni tudi zunaj investicijskega podjetja, da bi imeli v investicijskem podjetju neprimeren vpliv v zvezi z zadevnimi drugimi dejavnostmi;
 - c. določitev odgovornosti članov upravljalnega organa, da se vzdržijo glasovanja o zadevah, v katerih se pojavlja ali bi se lahko pojavilo nasprotje interesov člana ali v katerih bi bila objektivnost člana ali njegova zmožnost ustreznega izpolnjevanja obveznosti do investicijskega podjetja sicer ogrožena;
 - d. preprečitev članom upravljalnega organa, da bi zasedali direktorske položaje v konkurenčnih investicijskih podjetjih.
106. Politika bi morala zajemati zlasti tveganje nasprotja interesov na ravni upravljalnega organa ter zagotavljati dovolj usmeritev za odkrivanje in upravljanje nasprotij interesov, ki bi lahko ovirala zmožnost članov upravljalnega organa za sprejemanje objektivnih in nepristranskih odločitev, ki so v najboljšem interesu investicijskih podjetij. Investicijska podjetja bi morala upoštevati, da lahko nasprotja interesov vplivajo na neodvisnost članov upravljalnega organa ²⁴.

²⁴ Glej tudi skupne smernice ESMA in EBA o ocenjevanju primernosti članov upravljalnega organa in nosilcev ključnih funkcij na podlagi Direktive 2013/36/EU in Direktive 2014/65/EU.

107. Investicijska podjetja bi morala pri zmanjševanju ugotovljenih nasprotij interesov članov upravljalnega organa dokumentirati sprejete ukrepe, vključno z utemeljitvijo učinkovitosti takih ukrepov pri zagotavljanju objektivnega odločanja.
108. Dejanska ali morebitna nasprotja interesov, ki so bila razkrita odgovorni funkciji v investicijskem podjetju, bi bilo treba ustrezno oceniti in obvladovati. Če se odkrije nasprotje interesov pri zaposlenih, bi moralo investicijsko podjetje dokumentirati sprejeto odločitev, zlasti če so bili nasprotje interesov in z njim povezana tveganja sprejeti, in če je bilo sprejeto, kako je to nasprotje interesov zadovoljivo zmanjšano ali odpravljeno.
109. Vsa dejanska in morebitna individualna ali kolektivna nasprotja interesov na ravni upravljalnega organa bi morala biti ustrezno dokumentirana, upravljalni organ pa bi moral biti o njih obveščen, jih moral obravnavati, o njih odločiti ter jih ustrezno obvladovati.

11.1 Politika glede nasprotij interesov v okviru posojil in drugih transakcij s člani upravljalnega organa in njihovimi povezanimi osebami

110. Upravljalni organ bi moral v okviru svojih politik glede nasprotij interesov pri zaposlenih (oddelek 11) in obvladovanja nasprotij interesov pri članih upravljalnega organa, kot je opredeljeno v odstavku 107, določiti okvir za ugotavljanje in obvladovanje nasprotij interesov v okviru dodeljevanja posojil in sklepanja drugih transakcij, na primer prvih javnih ponudb, sporazumov o storitvah ali pogodb o zunanjem izvajanju s člani upravljalnega organa in z njimi povezanimi osebami.
111. Investicijska podjetja bi morala upoštevati dodatne kategorije povezanih oseb, za katere v celoti ali delno uporabljajo okvir nasprotij interesov v zvezi s posojili in transakcijami.
112. Okvir nasprotij interesov bi moral zagotoviti, da se odločitve v zvezi s posojili in sklepanjem drugih transakcij s člani upravljalnega organa in njihovimi povezanimi osebami sprejemajo objektivno in brez neprimerne vpliva nasprotij interesov ter da se te odločitve praviloma izvajajo pod običajnimi tržnimi pogoji.
113. Upravljalni organ bi moral določiti postopke odločanja, ki se uporabljajo za odobritev posojil članom upravljalnega organa in njihovim povezanim osebam ter sklepanje drugih transakcij z njimi. Ta okvir lahko določa razlikovanje med standardnimi poslovnimi transakcijami²⁵, sklenjenimi v okviru običajnega poslovanja in pod običajnimi tržnimi pogoji, ter transakcijami zaposlenih, ki se sklenejo pod pogoji, ki so na voljo vsem zaposlenim. Poleg tega lahko okvir nasprotij interesov in postopek odločanja razlikujeta med pomembnimi in nepomembnimi posojili ali drugimi pomembnimi transakcijami, različnimi vrstami posojil in drugimi transakcijami ter stopnjo dejanskih ali morebitnih nasprotij interesov, ki jih lahko povzročijo.

²⁵ Poslovne transakcije vključujejo zakup, factoring, storitve v okviru prvih javnih ponudb, združitve in prevzeme ter nakup in prodajo nepremičnin.

114. Upravljalni organ bi moral v zvezi z okvirom nasprotij interesov določiti ustrezne pragove (npr. po vrsti produkta, obsegu ali glede na pogoje), nad katerimi mora transakcijo s članom upravljalnega organa ali njegovimi povezanimi osebami vedno odobriti upravljalni organ. Odločitve o pomembnih posojilih in drugih pomembnih transakcijah s člani upravljalnega organa, ki se ne sklepajo pod običajnimi tržnimi pogoji, temveč pod pogoji, ki so na voljo vsem zaposlenim, bi moral vedno sprejemati upravljalni organ.
115. Član upravljalnega organa, ki je upravičen do takega pomembnega posojila ali druge pomembne transakcije, ali član, ki je povezan z nasprotno stranko, ne bi smel biti vključen v odločanje.
116. Pri odločanju o posojilu ali drugi transakciji s članom upravljalnega organa ali njegovimi povezanimi osebami bi morala investicijska podjetja pred sprejetjem odločitve oceniti tveganje, ki bi mu bilo lahko izpostavljeno investicijsko podjetje zaradi transakcije.
117. Za zagotovitev skladnosti s politikami glede nasprotij interesov bi morala investicijska podjetja zagotoviti, da se vsi ustrezni postopki notranje kontrole v celoti uporabljajo za posojila in druge transakcije s člani upravljalnega organa ali njihovimi povezanimi osebami ter da je na ravni upravljalnega organa v nadzorni funkciji vzpostavljen ustrezen okvir nadzora.

11.2 Dokumentacija o posojilih članom upravljalnega organa in njihovim povezanim osebam ter dodatne informacije

118. Za namene člena 26 Direktive (EU) 2019/2034 bi morala investicijska podjetja pravilno dokumentirati podatke o posojilih članom upravljalnega organa in njihovim povezanim osebam, pri čemer bi morala vključiti vsaj naslednje:
- a. ime dolžnika in njegov status (tj. član upravljalnega organa ali povezana oseba) ter pri posojilih povezani osebi ime člana upravljalnega organa, s katerim je oseba povezana, in naravo razmerja s povezano osebo;
 - b. vrsto/naravo posojila in znesek;
 - c. pogoje, ki veljajo za posojilo;
 - d. datum odobritve posojila;
 - e. ime posameznika ali organa, ki sprejme odločitve o odobritvi posojila in veljavnih pogojih, ter njegovo sestavo;
 - f. podatek (da/ne), ali je bilo posojilo odobreno pod tržnimi pogoji, in
 - g. podatek (da/ne), ali je bilo posojilo odobreno pod pogoji, ki so na voljo vsem zaposlenim.

119. Investicijska podjetja bi morala zagotoviti, da je dokumentacija o vseh posojilih članom upravljalnega organa in njihovim povezanim osebam popolna in posodobljena ter da lahko investicijsko podjetje pristojnim organom na zahtevo in brez nepotrebnega odlašanja da na voljo celotno dokumentacijo v ustrezni obliki.

12 Notranji postopki obveščanja o kršitvah

120. Investicijska podjetja bi morala vzpostaviti in vzdrževati ustrezne notranje politike in postopke obveščanja o kršitvah, da bi lahko zaposleni po posebnem, neodvisnem in avtonomnem kanalu poročali o morebitnih ali dejanskih kršitvah Uredbe (EU) št. 2033/2019 in nacionalnih določb za prenos Direktive (EU) 2019/2034. Ne bi smeli zahtevati, da imajo zaposleni, ki poročajo, dokaze o kršitvi, vendar pa bi morali biti dovolj zanesljivo prepričani, da je kršitev res nastala, kar bi bil zadosten razlog za začetek preiskave. Investicijska podjetja bi morala izvajati tudi ustrezne procese in postopke, ki zagotavljajo njihovo izpolnjevanje obveznosti v okviru nacionalnega izvajanja Direktive (EU) 2019/1937 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2019 o zaščiti oseb, ki prijavijo kršitve prava Unije.

121. Zaradi preprečevanja nasprotij interesov bi moralo biti zaposlenim omogočeno, da kršitve prijavijo tudi zunaj običajnih poti poročanja (na primer prek funkcije spremljanja skladnosti poslovanja, funkcije notranje revizije ali neodvisnega notranjega postopka žvižgaštva). Postopki obveščanja o kršitvah bi morali zagotavljati varstvo osebnih podatkov osebe, ki prijavi kršitev, in fizične osebe, ki je domnevno odgovorna za kršitev, v skladu z Uredbo (EU) 2016/679²⁶ (SUVP).

122. Postopki obveščanja o kršitvah bi morali biti na razpolago vsem zaposlenim v investicijskem podjetju.

123. Informacije, ki jih posredujejo zaposleni s postopki obveščanja o kršitvah, bi morale biti, če je primerno, dane na voljo upravljalnemu organu in drugim odgovornim funkcijam, opredeljenim v notranji politiki obveščanja o kršitvah. Informacije se na zahtevo zaposlenega, ki prijavi kršitev, upravljalnemu organu in drugim odgovornim funkcijam posredujejo anonimno. Investicijska podjetja lahko zagotovijo tudi postopek žvižgaštva, ki omogoča anonimno prijavo.

124. Investicijska podjetja bi morala zagotoviti ustrezno varstvo osebe, ki prijavi kršitev, pred negativnimi učinki, na primer pred maščevanjem, diskriminacijo ali drugimi vrstami nepravilnega ravnanja. Investicijsko podjetje bi moralo zagotoviti, da nihče, ki je pod nadzorom investicijskega podjetja, ne izvaja viktimizacije osebe, ki je prijavila kršitev, in sprejeti ustrezne ukrepe zoper odgovorne za kakršno koli viktimizacijo.

125. Investicijska podjetja bi morala varovati tudi osebe, ki so bile predmet poročanja, pred kakršnimi koli negativnimi učinki, če se s preiskavo ne najdejo dokazi, ki bi utemeljili ukrepanje

²⁶ Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov).

proti navedenim osebam. Če se sprejmejo ukrepi, jih morajo investicijska podjetja sprejeti tako, da zaščitijo zadevne osebe pred nenamernimi negativnimi učinki, ki presegajo namen sprejetih ukrepov.

126. Notranji postopki obveščanja o kršitvah bi morali zlasti:

- a. biti dokumentirani (na primer v priročniku za zaposlene);
- b. določati jasna pravila, ki bi zagotavljala, da se informacije o osebi, ki poroča, in osebi, o kateri se poroča, ter o kršitvi obravnavajo zaupno, v skladu z Uredbo (EU) 2016/679, razen če nacionalna zakonodaja v okviru nadaljnjih preiskav ali poznejših sodnih postopkov zahteva razkritje;
- c. zaščititi zaposlene, ki izrazijo pomisleke, pred viktimizacijo zaradi razkritja kršitev, o katerih je treba poročati;
- d. zagotoviti, da se morebitne ali dejanske kršitve, ki so predmet prijave, ocenijo in posredujejo na višjo raven, po potrebi tudi ustreznemu pristojnemu organu ali pravosodnemu organu;
- e. zagotoviti, če je to mogoče, da zaposleni, ki je prijavil morebitno ali dejansko kršitev, prejme potrdilo o prejemu informacij;
- f. zagotoviti sledenje rezultatom preiskave prijavljene kršitve in
- g. zagotoviti vodenje ustrezne evidence.

13 Poročanje o kršitvah pristojnim organom

127. V skladu s členom 22 Direktive (EU) 2019/2034 bi morali pristojni organi vzpostaviti učinkovite in zanesljive mehanizme, da bi lahko zaposleni v investicijskih podjetjih pristojnim organom poročali o pomembnih morebitnih ali dejanskih kršitvah Uredbe (EU) 2019/2033 in nacionalnih določb za prenos Direktive (EU) 2019/2034. Ti mehanizmi bi morali vključevati vsaj naslednje:

- a. posebne postopke za prejem poročil o kršitvah in spremljanju, na primer posebno službo, enoto ali funkcijo v zvezi z žvižgaštvom;
- b. ustrezno zaščito, kot je navedeno v oddelku 13;
- c. varstvo osebnih podatkov fizične osebe, ki prijavi kršitev, in fizične osebe, ki je domnevno odgovorna za kršitev, v skladu z Uredbo (EU) 2016/679 (SUVP) in
- d. jasne postopke, kot je opredeljeno v oddelku 12.

128. Pristojni organi lahko brez poseganja v možnost obveščanja o kršitvah prek mehanizmov pristojnih organov zaposlene spodbujajo, naj najprej poskušajo uporabiti notranje postopke obveščanja o kršitvah svojih investicijskih podjetij.

Naslov V – ureditev in mehanizmi notranjih kontrol

14 Ureditev notranjih kontrol

129. Investicijska podjetja bi morala razviti in vzdrževati kulturo, ki spodbuja pozitiven odnos do nadzora tveganj in skladnosti v investicijskih podjetjih ter zanesljivo in celovito ureditev notranjih kontrol. V tej ureditvi bi morala biti poslovna področja investicijskih podjetij odgovorna za upravljanje tveganj, ki nastanejo pri opravljanju dejavnosti, ter imeti vzpostavljen nadzor za spremljanje skladnosti z notranjimi in zunanjimi zahtevami. Kot del te ureditve bi morala investicijska podjetja imeti funkcijo trajnega in učinkovitega notranjega spremljanja skladnosti²⁷, ki ima za opravljanje svojih nalog ustrezna in zadostna pooblastila, dovolj visok položaj in dostop do upravljalnega organa, ter ureditev upravljanja tveganj. Če je ob upoštevanju meril iz naslova I to sorazmerno, bi investicijska podjetja morala imeti tudi funkcijo notranjega upravljanja tveganj in notranje revizije.
130. Ureditev notranjih kontrol zadevnega investicijskega podjetja bi morala biti prilagojena posebnostim dejavnosti posameznega investicijskega podjetja, njegovi zapletenosti in s tem povezanim tveganjem, hkrati pa bi morala upoštevati okvir skupine. Zadevna investicijska podjetja bi morala organizirati izmenjavo potrebnih informacij, ki bi zagotavljala, da vsak upravljalni organ, poslovno področje in notranja enota, vključno z vsako funkcijo notranjih kontrol, lahko opravlja svoje naloge. To na primer pomeni potrebno izmenjavo ustreznih informacij med poslovnimi področji in funkcijo spremljanja skladnosti poslovanja ter funkcijo spremljanja skladnosti na področju preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma, kjer je to ločena kontrolna funkcija, na ravni skupine ter med vodji funkcij notranjih kontrol na ravni skupine in upravljalnim organom investicijskih podjetij.
131. Investicijska podjetja bi morala izvajati ustrezne procese in postopke, ki zagotavljajo, da izpolnjujejo svoje obveznosti v okviru boja proti pranju denarja in financiranju terorizma. Investicijska podjetja bi morala oceniti svojo izpostavljenost tveganjem iz naslova pranja denarja in financiranja terorizma in po potrebi sprejeti blažilne ukrepe za zmanjšanje teh tveganj ter z njimi povezanih operativnih tveganj in tveganja izgube ugleda. Investicijska podjetja bi morala sprejeti ukrepe za zagotovitev, da so njihovi zaposleni seznanjeni s takimi tveganji pranja denarja in financiranja terorizma ter z vplivom pranja denarja in financiranja terorizma na investicijsko podjetje in celovitost finančnega sistema.
132. Ureditev notranjih kontrol bi morala zajemati organizacijo v celoti, vključno z odgovornostmi in nalogami upravljalnega organa, ter dejavnosti vseh poslovnih področij in notranjih enot,

²⁷ Brez poseganja v člen 22 Delegirane uredbe Komisije št. 565/2017.

vključno s funkcijami notranjih kontrol, dejavnostmi v zunanem izvajanju in distribucijskimi potmi.

133. Ureditev notranjih kontrol investicijskega podjetja bi morala zagotoviti:

- a. učinkovite in uspešne operacije;
- b. ustrezno odkrivanje, merjenje in zmanjševanje tveganj;
- c. zanesljivost finančnih in nefinančnih informacij, ki so predmet notranjega in zunanjega poročanja;
- d. dobre upravne in računovodske postopke ter
- e. skladnost z zakoni in drugimi predpisi, nadzorniškimi zahtevami ter notranjimi politikami, procesi, pravili in sklepi investicijskega podjetja.

15 Izvajanje ureditve notranjih kontrol

134. Upravljalni organ bi moral biti odgovoren za vzpostavitev in spremljanje ustreznosti in učinkovitosti ureditve, postopkov in mehanizmov notranjih kontrol ter za nadzor vseh poslovnih področij in notranjih enot, vključno s funkcijami notranjih kontrol (na primer spremljanje skladnosti poslovanja, vključno s skladnostjo s predpisi na področju preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma, kjer je to ločeno od funkcije spremljanja skladnosti poslovanja, ter funkcija upravljanja tveganj in notranje revizije, kjer sta vzpostavljeni). Investicijska podjetja bi morala vzpostaviti, vzdrževati in redno posodabljati ustrezne pisne politike, mehanizme in postopke notranjih kontrol, ki bi jih moral odobriti upravljalni organ. Če funkcija upravljanja tveganj ni vzpostavljena, bi upravljalni organ moral biti odgovoren za vzpostavitev in spremljanje ustreznih postopkov in politik upravljanja tveganj.

135. Investicijsko podjetje bi moralo imeti vzpostavljen jasan, pregleden in dokumentiran postopek odločanja ter jasno razporeditev odgovornosti in pooblastil v ureditvi notranjih kontrol, vključno s poslovnimi področji, notranjimi enotami in funkcijami notranjih kontrol.

136. Investicijska podjetja bi morala o teh politikah, mehanizmih in postopkih obvestiti vse zaposlene, in sicer ob vsaki večji spremembi.

137. Funkcije notranjih kontrol bi morale preverjati pravilno izvajanje politik, mehanizmov in postopkov, določenih v okviru notranjih kontrol, na ustreznih področjih, za katera so pristojne.

138. Funkcije notranjih kontrol bi morale upravljalnemu organu redno oddati pisna poročila o večjih ugotovljenih pomanjkljivostih. Ta poročila bi morala za vsako na novo ugotovljeno večjo pomanjkljivost vključevati zadevna tveganja, oceno učinka, priporočila in predvidene korektivne ukrepe. Upravljalni organ bi moral na podlagi ugotovitev funkcij notranjih kontrol

pravočasno in učinkovito ukrepati ter zahtevati primerne popravne ukrepe. Vzpostaviti bi bilo treba formalni postopek za ukrepanje na podlagi ugotovitev in sprejetje korektivnih ukrepov.

16 Ureditev upravljanja tveganj

139. Investicijska podjetja bi morala v okviru skupne ureditve notranjih kontrol imeti vzpostavljeno celostno ureditev upravljanja tveganj, ki velja na ravni celotnega investicijskega podjetja, zajema vsa njihova poslovna področja in notranje enote, vključno s funkcijami notranjih kontrol, ter v celoti upošteva ekonomsko vsebino vseh njihovih izpostavljenosti tveganjem, vključno s tveganji za samo investicijsko podjetje, tveganji za stranke, tveganji za trge in likvidnostnimi tveganji, zlasti tistimi, ki lahko pomembno vplivajo na raven razpoložljivih sredstev ali zaradi katerih bi se lahko znižala raven razpoložljivih sredstev. Ureditev upravljanja tveganj bi morala investicijskemu podjetju omogočati sprejemanje informiranih odločitev o prevzemanju tveganj. Ureditev upravljanja tveganj bi morala obsegati vsa tveganja ter dejanska in prihodnja tveganja, ki bi jim lahko bilo izpostavljeno investicijsko podjetje. Tveganja bi bilo treba ocenjevati od spodaj navzgor in od zgoraj navzdol, znotraj poslovnih področij in zunaj njih, z dosledno terminologijo in skladnimi metodologijami po vsem investicijskem podjetju ter na konsolidirani ravni. V ureditev upravljanja tveganj bi bilo treba zajeti vsa pomembna tveganja, ob ustreznem upoštevanju finančnih in nefinančnih tveganj, vključno s tržnim in likvidnostnim tveganjem, tveganjem koncentracije, operativnim in informacijskim tveganjem, tveganjem izgube ugleda, pravnim tveganjem, tveganjem ravnanja, tveganjem skladnosti s predpisi na področju preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma ter drugega finančnega kriminala, okoljskimi, socialnimi in upravljavskimi tveganji ter strateškimi tveganji.
140. Ureditev upravljanja tveganj investicijskega podjetja bi morala vključevati politike, postopke, limite tveganj in nadzore tveganj ter zagotavljati ustrezno, pravočasno in nenehno odkrivanje, merjenje ali ocenjevanje, spremljanje, upravljanje in zmanjševanje tveganj ter poročanje o tveganjih na ravni poslovnega področja, na ravni investicijskega podjetja in na konsolidirani ravni.
141. Ureditev upravljanja tveganj investicijskega podjetja bi morala zagotavljati posebne usmeritve o izvajanju njenih strategij. Te usmeritve bi morale po potrebi določati in vzdrževati notranje limite, ki so v skladu z nagnjenostjo investicijskega podjetja k prevzemanju tveganj ter sorazmerni z njegovim preudarnim poslovanjem, finančno močjo, kapitalsko osnovo in strateškimi cilji. Profil tveganosti investicijskega podjetja bi se moral ohranjati znotraj teh vzpostavljenih limitov. Ureditev upravljanja tveganj bi morala zagotoviti, da je v primeru kršitev limitov tveganj opredeljen postopek za posredovanje kršitev na višjo raven in njihovo obravnavo z ustreznim postopkom nadaljnega spremljanja.
142. Ureditev upravljanja tveganj bi morala biti predmet neodvisnih notranjih pregledov, ki jih na primer izvede funkcija notranje revizije, in rednih ponovnih ocen na podlagi nagnjenosti investicijskega podjetja k prevzemanju tveganj, ob upoštevanju informacij funkcije upravljanja tveganj in odbora za tveganja, če sta ustanovljena. Dejavniki, ki bi jih bilo treba upoštevati,

vključujejo notranje in zunanje dogodke, vključno s spremembami prihodkov; vsako povečanje zapletenosti poslovanja investicijskega podjetja, profila tveganosti ali operativne strukture; geografsko razširjenost; združitve in prevzeme ter uvedbo novih produktov ali poslovnih področij.

143. Pri odkrivanju in merjenju ali ocenjevanju tveganj bi morale investicijsko podjetje razviti ustrezne metodologije, vključno z orodji, usmerjenimi v prihodnost in v preteklost. Orodja bi morala vključevati ocenjevanje dejanskega profila tveganosti glede na nagnjenost investicijskega podjetja k prevzemanju tveganj ter odkrivanje in ocenjevanje morebitnih in stresnih izpostavljenosti tveganju v različnih predvidenih neugodnih okoliščinah glede na sposobnost investicijskega podjetja za prevzemanje tveganj. Orodja bi morala zagotavljati informacije o vseh prilagoditvah profila tveganosti, ki bi lahko bile potrebne. Investicijska podjetja bi morala sprejeti ustrezno konservativne predpostavke pri pripravi stresnih scenarijev.
144. Investicijska podjetja bi morala upoštevati, da so rezultati metodologij kvantitativnih ocen, vključno s testiranjem izjemnih situacij, zelo odvisni od omejitev in predpostavk modelov (vključno z resnostjo in trajanjem šoka in osnovnih tveganj). Modeli, ki kažejo zelo visoke donose ekonomskega kapitala, so na primer lahko posledica pomanjkljivosti modelov (na primer izključitve nekaterih pomembnih tveganj), ne pa rezultat odlične strategije ali njenega izvajanja s strani investicijskega podjetja. Določitev ravni tveganja zato ne bi smela temeljiti le na kvantitativnih informacijah ali rezultatih modela; obsegati bi morala tudi kvalitativni pristop (vključno s strokovno presojo in kritično analizo). Posebej bi bilo treba obravnavati pomembne trende in podatke makroekonomskega okolja za opredelitev njihovega morebitnega vpliva na izpostavljenosti in portfelje.
145. Končno odgovornost za oceno tveganj ima izključno investicijsko podjetje, ki bi torej moralo svoja tveganja kritično ovrednotiti in se ne opirati izključno na zunanje ocene.
146. Investicijska podjetja bi se morala v celoti zavedati omejitev modelov in mer ter uporabljati ne le kvantitativna, ampak tudi kvalitativna orodja za oceno tveganj (vključno s strokovno presojo in kritično analizo).
147. Investicijska podjetja lahko poleg lastnih ocen uporabljajo zunanje ocene tveganj (vključno z zunanjimi bonitetnimi ocenami ali modeli tveganj, nabavljenimi od zunanjih ponudnikov). Investicijska podjetja bi morala biti v celoti seznanjena z natančnim obsegom takih ocen in njihovih omejitev.
148. Vzpostaviti bi bilo treba mehanizme za redno in pregledno poročanje, da upravljalni organ, njegov odbor za tveganja, če ga ima, in vse zadevne enote v investicijskem podjetju pravočasno dobijo natančna, jedrnata, razumljiva in smiselna poročila ter si lahko izmenjajo pomembne informacije o ugotavljanju, merjenju ali ocenjevanju, spremljanju in obvladovanju tveganj. Okvir poročanja bi moral biti dobro opredeljen in dokumentiran.

149. Učinkovito sporočanje informacij, zavedanje o tveganjih in strategija tveganj so ključni za celoten proces upravljanja tveganj, vključno s postopkom pregleda in odločanja, ter pomagajo preprečevati odločitve, zaradi katerih bi se tveganje lahko nenadzorovano povečalo. Učinkovito poročanje o tveganjih vključuje dosledno notranje upoštevanje strategije tveganj in zadevnih podatkov o tveganjih (na primer izpostavljenosti in ključnih dejavnikov tveganj) ter obveščanje o njih, in sicer horizontalno v celotnih investicijskih podjetjih ter navzgor in navzdol po upravljalni hierarhiji.

17 Funkcije notranjih kontrol

150. Funkcije notranjih kontrol bi morale vključevati učinkovito in trajno funkcijo notranjega spremljanja skladnosti poslovanja, ter če je ob upoštevanju meril iz naslova I primerno in sorazmerno, funkcijo upravljanja tveganj in funkcijo notranje revizije. Odgovornosti kontrolnih funkcij vključujejo tudi zagotavljanje skladnosti z zahtevami glede preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma. Če investicijska podjetja ne vzpostavijo in vzdržujejo funkcije upravljanja tveganj in funkcije notranje revizije, bi na zahtevo morala biti zmožna pokazati, da politike in postopki, ki so bili sprejeti in se izvajajo za ureditev notranjih kontrol, učinkovito dosegajo enake rezultate, kot jih določajo smernice iz tega naslova V.

151. Če investicijsko podjetje ne vzpostavi funkcije notranjega upravljanja tveganj ali funkcije notranje revizije, odgovornosti za ti funkciji, kot so določene v teh smernicah, nosijo zaposleni, pristojni za vzpostavljene postopke, in končno upravljalni organ, ki lahko dodeli operativne naloge znotraj ali zunaj investicijskega podjetja.

152. Brez poseganja v nacionalno zakonodajo, s katero se izvaja Direktiva (EU) 2015/849, bi morale institucije odgovornost za zagotavljanje, da institucija izpolnjuje zahteve iz navedene direktive ter politike in postopke institucije, prenesti na zaposlenega (npr. vodjo oddelka za spremljanje skladnosti poslovanja). Institucije lahko vzpostavijo ločeno funkcijo spremljanja skladnosti s predpisi na področju preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma kot funkcijo neodvisne kontrole. Omogočiti bi bilo treba, da lahko oseba, odgovorna za spremljanje skladnosti s predpisi na področju preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma, po potrebi neposredno poroča upravljalnemu organu v okviru njegove vodstvene in nadzorne funkcije.

17.1 Vodje funkcij notranjih kontrol

153. Vodje funkcij notranjih kontrol morajo biti vzpostavljeni na hierarhično dovolj visoki ravni, ki jim zagotavlja ustrezna pooblastila in dovolj visok položaj, potreben za izpolnjevanje njihovih odgovornosti. Vodja spremljanja skladnosti poslovanj in, kjer sta vzpostavljena, vodja funkcije upravljanja tveganj in vodja funkcije notranje revizije bi morali poročati in biti neposredno odgovorni upravljalnemu organu, ki bi moral pregledovati tudi njihovo delo.

154. Vodje funkcij notranjih kontrol bi morali imeti po potrebi dostop do upravljalnega organa v njegovi nadzorni funkciji in mu neposredno poročati, da izrazijo pomisleke in nadzorno funkcijo po potrebi opozorijo na posebne dogodke, ki vplivajo ali bi lahko vplivali na

investicijska podjetja. To vodjem funkcij notranjih kontrol ne bi smelo preprečiti poročanja v okviru običajnih linij poročanja.

155. Investicijska podjetja bi morala imeti vzpostavljene dokumentirane postopke za dodelitev položaja vodje funkcije notranje kontrole in za odvzem njegovih pristojnosti. Vodje funkcij notranjih kontrol v nobenem primeru ne bi smeli biti odstranjeni brez predhodne odobritve upravljalnega organa v nadzorni funkciji.

17.2 Neodvisnost funkcij notranjih kontrol

156. Neodvisno delovanje funkcij notranjih kontrol zahteva izpolnjevanje naslednjih pogojev:

- a. zaposleni ne opravljajo operativnih nalog, ki spadajo v okvir dejavnosti, ki jih funkcije notranjih kontrol morajo spremljati in nadzirati, razen če se ob upoštevanju meril iz naslova I za uporabo načela sorazmernosti pokaže, da so funkcije notranjih kontrol še naprej učinkovite. V tem primeru bi morala investicijska podjetja oceniti, ali je učinkovitost njihovih funkcij notranjih kontrol ogrožena;
- b. če je ustrezno, so organizacijsko ločene od dejavnosti, ki jih morajo spremljati in nadzirati;
- c. prejemki zaposlenih na funkcijah notranjih kontrol ne bi smeli biti povezani z uspešnostjo dejavnosti, ki jih funkcija notranjih kontrol spremlja in nadzira, in tudi sicer ne bi smeli ogrožati objektivnosti zaposlenih ²⁸.

17.3 Viri funkcij notranjih kontrol

157. Funkcije notranjih kontrol bi morale imeti zadostne vire. Ob upoštevanju uporabe načela sorazmernosti iz naslova I bi morale imeti na voljo dovolj usposobljenih zaposlenih (na ravni nadrejenih in podrejenih družb). Zaposleni bi morali nenehno ustrezno dopolnjevati in nadgrajevati svoja znanja in kvalifikacije in bi jim bilo treba zagotoviti primerno usposabljanje.

158. Funkcije notranjih kontrol bi morale imeti na voljo tudi ustrezne informacijske sisteme (IT) in podporo, z dostopom do notranjih in zunanjih informacij, ki jih potrebujejo za izpolnjevanje svojih odgovornosti. Morale bi imeti dostop do vseh potrebnih informacij v zvezi z vsemi poslovnimi področji in zadevnimi tveganimi podrejenimi družbami, zlasti tistimi, ki bi lahko bile vir velikih tveganj za investicijsko podjetje.

18 Funkcija upravljanja tveganj

159. Funkcija upravljanja tveganj bi morala zajemati celotno investicijsko podjetje. Ob upoštevanju meril sorazmernosti iz naslova I bi morala imeti funkcija upravljanja tveganj dovolj pooblastil,

²⁸ Glej tudi smernice EBA o preudarnih politikah prejemkov, ki so na voljo na naslovu <https://www.eba.europa.eu/regulation-and-policy/remuneration/guidelines-on-sound-remuneration-policies..>

dovolj visok položaj in dovolj virov za izvajanje politik v zvezi z upravljanjem tveganj ter ureditve upravljanja tveganj, kot je opredeljeno v oddelku 17.

160. Funkcija upravljanja tveganj bi morala imeti po potrebi neposreden dostop do upravljalnega organa v nadzorni funkciji in njegovih morebitnih odborov in komisij, zlasti do odbora za tveganja.
161. Funkcija upravljanja tveganj bi morala imeti dostop do vseh poslovnih področij in drugih notranjih enot, ki bi lahko ustvarjale tveganja, ter do zadevnih podrejenih družb in podružnic.
162. Zaposleni v funkciji upravljanja tveganj bi morali imeti dovolj znanja, veščin in izkušenj v zvezi s tehnikami in postopki upravljanja tveganj ter trgi in produkti, hkrati pa bi morali imeti dostop do rednega usposabljanja.
163. Funkcija upravljanja tveganj bi morala biti osrednja organizacijska značilnost investicijskega podjetja, strukturirana tako, da lahko izvaja politike tveganj in nadzira ureditev upravljanja tveganj. Imeti bi morala ključno vlogo pri zagotavljanju, da ima investicijsko podjetje vzpostavljene učinkovite postopke za upravljanje tveganj. Dejavno bi morala sodelovati pri vseh pomembnih odločitvah o upravljanju tveganj.
164. V okviru skupine bi funkcija upravljanja tveganj v nadrejeni družbi v Uniji morala na ravni celotne skupine znati zagotoviti celosten pogled na vsa tveganja in poskrbeti za skladnost s strategijo tveganj.
165. Funkcija upravljanja tveganj bi morala zagotavljati pomembne neodvisne informacije, analize in strokovne presoje o izpostavljenosti tveganjem ter nasvete o predlogih in odločitvah o tveganjih, ki jih sprejemajo poslovna področja ali notranje enote, ter obveščati upravljalni organ, ali so take informacije in nasveti skladni s strategijo tveganj investicijskega podjetja in njegovo nagnjenostjo k prevzemanju tveganj. Priporoči lahko izboljšave ureditve upravljanja tveganj ter korektivne ukrepe za odpravo kršitev politik, postopkov in limitov.

18.1 Vloga funkcije upravljanja tveganj pri strategiji tveganj in odločitvah v zvezi s tveganji

166. Funkcija upravljanja tveganj bi morala dejavno sodelovati v začetnih fazah razvoja strategije tveganj investicijskega podjetja ter zagotavljati, da ima investicijsko podjetje vzpostavljene učinkovite postopke upravljanja tveganj. Upravljalnemu organu bi morala zagotavljati vse ustrezne informacije o tveganjih, da bi mu omogočila določiti stopnjo nagnjenosti investicijskega podjetja k prevzemanju tveganj. Ocenjevati bi morala trdnost in vzdržnost strategije tveganj ter nagnjenosti k prevzemanju tveganj. Zagotavljati bi morala, da je nagnjenost k prevzemanju tveganj ustrezno prilagojena posebnim limitom tveganj. Funkcija upravljanja tveganj bi morala ocenjevati tudi strategije tveganj poslovnih enot, vključno s cilji, ki jih predlagajo poslovne enote, ter sodelovati pri odločanju, preden upravljalni organ sprejme odločitev glede strategij tveganj in nagnjenosti k prevzemanju tveganj. Cilji bi morali

biti uresničljivi in skladni s strategijo tveganj investicijskega podjetja in njegovo nagnjenostjo k prevzemanju tveganj.

167. Vključevanje funkcije upravljanja tveganj v postopek odločanja bi morale zagotavljati, da se ugotovitve glede tveganj ustrezno upoštevajo. Vendar bi morali biti za sprejete odločitve še naprej odgovorni poslovne in notranje enote ter končno upravljalni organ.

18.2 Vloga funkcije upravljanja tveganj pri večjih spremembah

168. Funkcija upravljanja tveganj bi morala pred sprejetjem odločitev glede večjih sprememb postopkov ali sistemov ali izrednih transakcij sodelovati pri ocenjevanju vpliva takih sprememb in izrednih transakcij na tveganje investicijskega podjetja in skupine na splošno ter poročati o svojih ugotovitvah neposredno upravljalnemu organu pred sprejetjem odločitve.
169. Funkcija upravljanja tveganj bi morala oceniti, kako bi lahko ugotovljena tveganja vplivala na sposobnost investicijskega podjetja ali skupine za upravljanje profila tveganosti, likvidnost in trdno kapitalsko osnovo v normalnih in neugodnih okoliščinah.

18.3 Vloga funkcije upravljanja tveganj pri odkrivanju, merjenju, ocenjevanju, upravljanju, blažitvi in spremljanju tveganj ter poročanju o njih

170. Funkcija upravljanja tveganj bi morala zagotoviti, da obstaja ustrezna ureditev upravljanja tveganj ter da se vsa tveganja ugotovijo, ocenijo, izmerijo, spremljajo in obvladujejo ter da o njih ustrezne enote v investicijskem podjetju pravilno poročajo.
171. Funkcija upravljanja tveganj bi morala zagotoviti, da ugotavljanje in ocenjevanje ne temeljita le na kvantitativnih informacijah ali rezultatih modelov, temveč upoštevata tudi kvalitativne pristope. Upravljalni organ bi morala obveščati o uporabljenih predpostavkah v modelih in analizi tveganj ter morebitnih pomanjkljivostih modelov in analize tveganj.
172. Funkcija upravljanja tveganj bi morala zagotavljati, da se transakcije s povezanimi osebami pregledujejo ter da se ugotovijo in ustrezno ocenijo tveganja, ki jim je investicijsko podjetje zaradi takih transakcij izpostavljeno.
173. Funkcija upravljanja tveganj bi morala zagotoviti, da poslovne enote učinkovito spremljajo vsa ugotovljena tveganja.
174. Funkcija upravljanja tveganj bi morala redno spremljati dejanski profil tveganosti investicijskega podjetja ter ga natančno preučiti na podlagi strateških ciljev in nagnjenosti investicijskega podjetja k prevzemanju tveganj, da bi upravljalnemu organu v vodstveni funkciji omogočila odločanje, upravljalnemu organu v nadzorni funkciji pa kritično presojo.

175. Funkcija upravljanja tveganj bi morala analizirati trende in prepoznavati nova ali nastajajoča tveganja ter povečanja tveganj zaradi spreminjajočih se okoliščin in razmer. Poleg tega bi morala redno pregledovati dejanske izide tveganj na podlagi predhodnih ocen (tj. testiranje za nazaj) za oceno in izboljšanje natančnosti in učinkovitosti procesa upravljanja tveganj.
176. Funkcija upravljanja tveganj bi morala oceniti možne načine za zmanjšanje tveganj. Poročanje upravljalnemu organu bi moralo vključevati predloge ustreznih ukrepov za zmanjševanje tveganj.

18.4 Vloga funkcije upravljanja tveganj pri limitih

177. Funkcija upravljanja tveganj bi morala neodvisno oceniti kršitve nagnjenosti k prevzemanju tveganj ali limitov tveganj (vključno z ugotavljanjem vzroka za kršitve ter izvedbo pravne in ekonomske analize dejanskih stroškov zaprtja, zmanjšanja ali varovanja izpostavljenosti glede na morebitne stroške njene ohranitve). Obvestiti bi morala zadevne poslovne enote in upravljalni organ ter priporočiti možne korektivne ukrepe. Če je kršitev pomembna, bi morala poročati neposredno upravljalnemu organu v nadzorni funkciji, brez poseganja v poročanje drugim notranjim funkcijam in odborom in komisijam.
178. Funkcija upravljanja tveganj bi morala imeti ključno vlogo pri zagotavljanju, da se odločitev o njenem priporočilu sprejme na ustrezni ravni, da to odločitev upoštevajo zadevne poslovne enote ter da je ustrezno sporočena upravljalnemu organu in odboru za tveganja, če je ustanovljen.

18.5 Vodja funkcije upravljanja tveganj

179. Če je funkcija upravljanja tveganj vzpostavljena, bi moral biti njen vodja odgovoren za zagotavljanje izčrpnih in razumljivih informacij o tveganjih ter svetovanje upravljalnemu organu, da bi ta organ razumel celotni profil tveganosti investicijskega podjetja. Enako velja za vodjo funkcije upravljanja tveganj nadrejenega investicijskega podjetja z vidika konsolidiranega položaja. Če neodvisna funkcija ni vzpostavljena, odgovornosti vodje funkcije upravljanja tveganj izvajajo zaposleni, ki so bili pooblaščen za postopke upravljanja tveganj, ali neposredno člani upravljalnega organa.
180. Vodja funkcije upravljanja tveganj bi moral imeti dovolj strokovnega znanja, biti dovolj neodvisen in imeti dovolj visok položaj za kritično presojo odločitev, ki vplivajo na izpostavljenost investicijskega podjetja tveganjem. Če vodja funkcije upravljanja tveganj ni član upravljalnega organa, bi morala investicijska podjetja ob upoštevanju načela sorazmernosti iz naslova I imenovati neodvisnega vodjo funkcije upravljanja tveganj, ki ni odgovoren za druge funkcije in poroča neposredno upravljalnemu organu. Če ni sorazmerno imenovati osebe, katere edina vloga je vodja funkcije upravljanja tveganj, se ta funkcija ob upoštevanju načela sorazmernosti iz naslova I lahko združi s funkcijo vodje spremljanja skladnosti poslovanja ali pa jo opravlja druga oseba na višjem položaju, če med nalogami, ki se

opravljajo, ni nasprotja interesov. V vsakem primeru mora imeti ta oseba dovolj pooblastil in dovolj visok položaj ter biti neodvisna (npr. vodja pravne službe).

181. Vodja funkcije upravljanja tveganj bi moral biti sposoben vplivati na odločitve, ki jih sprejmeta vodstvo investicijskega podjetja in njegov upravljalni organ, razlogi za nasprotovanje pa bi morali biti formalno dokumentirani. Če želi investicijsko podjetje vodji funkcije upravljanja tveganj podeliti pravico veta na odločitve (na primer odločitve o kreditih ali naložbah ali o določitvi limitov), sprejete na ravneh pod upravljalnim organom, bi moralo navesti obseg take pravice veta, postopke za posredovanje na višjo raven ali postopke za pritožbo ter način vključitve upravljalnega organa.
182. Investicijska podjetja bi morala vzpostaviti okrepljene postopke za odobritev odločitev, glede katerih je vodja funkcije upravljanja tveganj podal negativno mnenje. Upravljalni organ bi v nadzorni funkciji moral imeti možnost neposredne komunikacije z vodjo funkcije upravljanja tveganj o ključnih vprašanjih glede tveganj, vključno z razvojem, ki bi lahko bil neskladen s strategijo tveganj investicijskega podjetja in njegovo nagnjenostjo k prevzemanju tveganj.

19 Funkcija spremljanja skladnosti poslovanja²⁹

183. Investicijska podjetja bi morala vzpostaviti stalno in učinkovito funkcijo spremljanja skladnosti poslovanja za upravljanje tveganja skladnosti ter imenovati osebo, ki bo odgovorna za to funkcijo v celotnem investicijskem podjetju (odgovorna oseba za spremljanje skladnosti poslovanja). Funkcija spremljanja skladnosti poslovanja ter z njo povezane politike in postopki bi morali biti skladni tudi s členom 22 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2017/565 in smernicami ESMA o funkciji spremljanja skladnosti poslovanja.
184. Vloga odgovorne osebe za spremljanje skladnosti poslovanja se ob upoštevanju načela sorazmernosti iz naslova I lahko združi z vodjo funkcije upravljanja tveganj ali pa jo, če ni sorazmerno imenovati osebe samo za to funkcijo, lahko opravlja druga oseba na višjem položaju (na primer vodja pravne službe), če med nalogami, ki se opravljajo, ni nasprotja interesov.
185. Zaposleni v funkciji spremljanja skladnosti poslovanja bi morali imeti dovolj znanja, veščin in izkušenj v zvezi s spremljanjem skladnosti in ustreznimi postopki ter dostop do rednega usposabljanja.
186. Upravljalni organ v nadzorni funkciji bi moral nadzorovati izvajanje dobro dokumentirane politike skladnosti, s katero bi morali biti seznanjeni vsi zaposleni. Investicijska podjetja bi morala vzpostaviti postopek za redno ocenjevanje sprememb zakonov in predpisov, ki veljajo za njihove dejavnosti.
187. Funkcija spremljanja skladnosti poslovanja bi morala svetovati upravljalnemu organu o ukrepih, ki jih je treba sprejeti za zagotavljanje skladnosti z veljavno zakonodajo ter drugimi

²⁹ Ta oddelek bi bilo treba brati brez poseganja v smernice organa ESMA o funkciji spremljanja skladnosti poslovanja in v povezavi z njimi.

predpisi in standardi, ter ocenjevati možne vplive sprememb pravnega ali zakonodajnega okolja na dejavnosti investicijskega podjetja in njegovo ureditev skladnosti.

188. Funkcija spremljanja skladnosti poslovanja bi morala zagotavljati izvajanje spremljanja skladnosti v okviru strukturiranega in dobro opredeljenega programa za spremljanje skladnosti poslovanja ter spoštovanje politike skladnosti poslovanja. Funkcija spremljanja skladnosti poslovanja bi morala poročati upravljalnemu organu in ustrezno komunicirati s funkcijo upravljanja tveganj v zvezi s tveganjem skladnosti, ki mu je izpostavljeno investicijsko podjetje, in upravljanjem tega tveganja. Funkcija spremljanja skladnosti in funkcija upravljanja tveganj bi morali za opravljanje svojih nalog sodelovati in si ustrezno izmenjevati informacije. Upravljalni organ in funkcija upravljanja tveganj bi morala v postopku odločanja upoštevati ugotovitve funkcije spremljanja skladnosti poslovanja.
189. Investicijska podjetja bi morala sprejeti ustrezne ukrepe zoper notranje ali zunanje ravnanje, ki bi lahko olajšalo ali omogočilo goljufije, pranje denarja in financiranje terorizma ali drug finančni kriminal in kršitve discipline (npr. kršitve notranjih postopkov ali kršitve limitov).
190. Investicijska podjetja bi morala zagotoviti, da njihove podrejene družbe in podružnice sprejmejo ukrepe za zagotovitev skladnosti poslovanja z lokalno zakonodajo in predpisi. Če lokalna zakonodaja in predpisi omejujejo uporabo strožjih postopkov in sistemov spremljanja skladnosti poslovanja, ki se izvajajo v skupini, zlasti če preprečujejo razkritje in izmenjavo potrebnih informacij med subjekti v skupini, bi morale podrejene družbe in podružnice obvestiti odgovorno osebo ali vodjo za spremljanje skladnosti poslovanja nadrejene družbe v Uniji.

20 Funkcija notranje revizije

191. Če je funkcija notranje revizije vzpostavljena, bi morala biti neodvisna in imeti dovolj pooblastil, dovolj visok položaj in dovolj virov. Investicijska podjetja bi morala zlasti zagotoviti, da so kvalifikacije zaposlenih v funkciji notranje revizije in viri te funkcije, zlasti revizijska orodja in metode za analizo tveganj, primerni glede na velikost in lokacije investicijskega podjetja ter naravo, obseg in zapletenost tveganj, povezanih s poslovnim modelom investicijskega podjetja, njegovimi dejavnostmi, kulturo tveganj in nagnjenostjo k prevzemanju tveganj.
192. Funkcija notranje revizije bi morala biti neodvisna od dejavnosti, ki jih revidira. Zato se ta funkcija ne bi smela združiti z nobeno drugo funkcijo.
193. Funkcija notranje revizije bi morala v skladu s pristopom, ki temelji na tveganju, opravljati neodvisne preglede ter objektivno zagotavljati skladnost vseh dejavnosti in enot investicijskega podjetja, vključno z dejavnostmi v zunanjem izvajanju, s politikami in postopki investicijskega podjetja ter z zunanjimi zakonskimi zahtevami. Funkcija notranje revizije bi morala biti pristojna za vse subjekte v skupini.
194. Funkcija notranje revizije ne bi smela sodelovati pri pripravi, izbiri, vzpostavljanju ali izvajanju posebnih politik, mehanizmov in postopkov notranje kontrole ali limitov tveganj. Vendar to ne

bi smelo preprečevati upravljalnemu organu v vodstveni funkciji, da od notranje revizije zahteva podatke o zadevah, povezanih s tveganji, notranjimi kontrolami in skladnostjo z veljavnimi predpisi.

195. Funkcija notranje revizije bi morala oceniti, ali je ureditev notranjih kontrol investicijskega podjetja, kot je opredeljena v oddelku 15, učinkovita in uspešna. Funkcija notranje revizije bi morala zlasti oceniti:

- a. primernost ureditve upravljanja investicijskega podjetja;
- b. ali so obstoječe politike in postopki še vedno primerni in skladni s pravnimi in zakonskimi zahtevami ter s strategijo tveganj in nagnjenostjo k prevzemanju tveganj investicijskega podjetja;
- c. skladnost postopkov z veljavnimi zakoni in drugimi predpisi ter z odločitvami upravljalnega organa;
- d. ali se postopki pravilno in učinkovito izvajajo (na primer skladnost transakcij, dejanska dosežena raven tveganja itd.) ter
- e. primernost, kakovost in učinkovitost kontrol, ki se opravljajo, ter poročanja poslovnih enot (prva obrambna črta) ter funkcij upravljanja tveganj in spremljanja skladnosti.

196. Funkcija notranje revizije bi morala zlasti preverjati celovitost postopkov, ki zagotavljajo zanesljivost metod in tehnik investicijskega podjetja, ter predpostavk in virov informacij, ki se uporabljajo v njegovih notranjih modelih (na primer modeliranje tveganj in računovodsko merjenje). Ocenjevati bi morala tudi kakovost in uporabo orodij za kvalitativno opredelitev in oceno tveganj ter sprejete ukrepe za zmanjševanje tveganj.

197. Funkcija notranje revizije bi morala po celotnem investicijskem podjetju imeti neomejen dostop do vseh evidenc, dokumentov, informacij in zgradb investicijskega podjetja. To bi moralo vključevati tudi dostop do informacijskih sistemov upravljanja ter zapisnikov vseh odborov in komisij in organov odločanja.

198. Funkcija notranje revizije bi morala upoštevati nacionalne in mednarodne poklicne standarde. Primer zgoraj navedenih poklicnih standardov so standardi, ki jih je določil Inštitut notranjih revizorjev (Institute of Internal Auditors).

199. Notranje revizijsko delo bi se moralo opravljati v skladu z revizijskim načrtom in podrobnim revizijskim programom na podlagi pristopa, ki temelji na oceni tveganj.

200. Notranji revizijski načrt bi bilo treba sestaviti vsaj enkrat na leto na podlagi letnih ciljev kontrole notranje revizije. Načrt notranje revizije bi moral potrditi upravljalni organ.

201. Za vsa revizijska priporočila je potreben formalni postopek nadaljnega ukrepanja na ustreznih vodstvenih ravneh, da se zagotovi njihova učinkovita in pravočasna obravnava ter poročanje o njej.

Naslov VI – upravljanje neprekinjenega poslovanja

202. Investicijska podjetja bi morala vzpostaviti načrt za preudarno upravljanje neprekinjenega poslovanja in njegovo okrevanje za zagotovitev svoje sposobnosti neprekinjenega delovanja in omejitve izgub v primeru resne motnje poslovanja.

203. Investicijska podjetja lahko vzpostavijo posebno neodvisno funkcijo neprekinjenega poslovanja.

204. Poslovanje investicijskega podjetja temelji na več ključnih virih (na primer informacijskih sistemih, vključno s storitvami v oblaku, komunikacijskih sistemih, ključnih zaposlenih in zgradbah). Namen upravljanja neprekinjenega poslovanja je zmanjšati operativne, finančne in pravne posledice, posledice za ugled in druge pomembne posledice, ki nastanejo zaradi nesreče ali daljše prekinitve teh virov ter s tem povezane motnje običajnih poslovnih postopkov investicijskega podjetja. Drugi ukrepi upravljanja tveganj so lahko namenjeni zmanjšanju verjetnosti takih dogodkov ali prenosu njihovega finančnega vpliva (na primer z zavarovanjem) na tretje osebe.

205. Investicijsko podjetje bi moralo za vzpostavitev načrta preudarnega upravljanja neprekinjenega poslovanja skrbno analizirati svojo izpostavljenost resnim motnjam poslovanja in dejavnike tveganja zanje ter (kvantitativno in kvalitativno) oceniti njihov morebitni vpliv, pri čemer bi moralo uporabiti notranje in/ali zunanje podatke ter analizo scenarijev. Ta analiza bi morala zajemati vsa poslovna področja in notranje enote, vključno s funkcijo upravljanja tveganj ali postopki upravljanja tveganj, ter upoštevati njihovo medsebojno odvisnost. Rezultati analize bi morali prispevati k opredelitvi prednostnih nalog in ciljev za okrevanje investicijskega podjetja.

206. Investicijsko podjetje bi moralo na podlagi zgornje analize vzpostaviti:

- a. krizne načrte in načrte neprekinjenega poslovanja za zagotovitev, da se investicijsko podjetje ustrezno odzove na nujne primere in je sposobno ohraniti svoje najpomembnejše poslovne dejavnosti v primeru motenj običajnih poslovnih postopkov; ter
- b. načrte okrevanja za ključne vire, ki investicijskemu podjetju omogočajo ponovno vzpostavitev običajnih poslovnih postopkov v ustreznem časovnem okviru. Kakršno koli preostalo tveganje zaradi morebitnih motenj poslovanja bi moralo biti v skladu z nagnjenostjo investicijskega podjetja k prevzemanju tveganj.

207. Krizne načrte, načrte neprekinjenega poslovanja in načrte okrevanja bi bilo treba dokumentirati in skrbno izvajati. Dokumentacija bi morala biti na voljo v okviru poslovnih področij, notranjih enot in funkcije upravljanja tveganj za zaposlene, pristojne za postopke upravljanja tveganj, ter shranjena v sistemih, ki so fizično ločeni in so v primeru nepredvidenih dogodkov takoj dostopni. Zagotoviti bi bilo treba ustrezno usposabljanje. Načrte bi bilo treba redno testirati in posodabljati. Vsa sporna vprašanja ali napake, ki se pojavijo pri testih, bi bilo treba dokumentirati in analizirati, načrte pa ustrezno pregledati.

Naslov VII – preglednost

208. O strategijah, politikah in postopkih bi morali biti obveščeni vsi zadevni zaposleni v investicijskem podjetju. Zaposleni v investicijskem podjetju bi morali razumeti in upoštevati politike in postopke, ki se nanašajo na njihove dolžnosti in odgovornosti.

209. Zato bi moral upravljalni organ zadevne zaposlene o strategijah in politikah investicijskega podjetja obveščati jasno in dosledno ter vsaj v obsegu, ki je potreben za izvajanje njihovih posebnih dolžnosti. To se lahko stori s pisnimi smernicami, priročniki ali kako drugače.

210. Če pristojni organi na podlagi člena 44 Direktive (EU) 2019/2034 zahtevajo, da nadrejena družba letno objavi opis pravne strukture in strukture upravljanja ter organizacijske strukture skupine investicijskih podjetij, bi morale informacije vključevati vse subjekte v strukturi skupine, kot je opredeljeno v Direktivi (EU) 2013/34³⁰, in sicer po državah.

211. Objava bi morala vključevati vsaj:

- a. pregled notranje organizacije investicijskega podjetja in strukture skupine, kot je opredeljeno v Direktivi (EU) 2013/34, z vsemi spremembami, vključno z glavnimi linijami poročanja in odgovornostmi;
- b. vse pomembne spremembe od predhodne objave ter datum pomembne spremembe;
- c. nove pravne strukture, strukture upravljanja ali organizacijske strukture;
- d. informacije o strukturi, organizaciji in članih upravljalnega organa, vključno s številom članov in številom neodvisnih članov, z navedbo spola in trajanja mandata vsakega člana upravljalnega organa;
- e. glavne odgovornosti upravljalnega organa;
- f. seznam odborov in komisij upravljalnega organa v nadzorni funkciji in njihovo sestavo;

³⁰ Direktiva 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o letnih računovodskih izkazih, konsolidiranih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij, spremembi Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS (UL L 182, 29.6.2013, str. 19).

- g. pregled politike nasprotij interesov, ki se uporablja za investicijsko podjetje in upravljalni organ;
- h. pregled ureditve notranjih kontrol in
- i. pregled ureditve upravljanja neprekinjenega poslovanja.

Priloga I – vidiki, ki se upoštevajo pri pripravi politike notranjega upravljanja

V skladu z naslovom III bi morala investicijska podjetja pri dokumentiranju politik in ureditev notranjega upravljanja upoštevati naslednje vidike:

1. delničarska struktura;
2. struktura skupine, če je primerno (pravna in funkcionalna struktura);
3. sestava in delovanje upravljalnega organa:
 - a) merila za izbor, vključno s tem, kako se upošteva raznolikost,
 - b) število, trajanje mandata, rotacija, starost,
 - c) neodvisni člani upravljalnega organa,
 - d) izvršni člani upravljalnega organa,
 - e) neizvršni člani upravljalnega organa,
 - f) notranja razdelitev nalog, če je primerno;
4. struktura upravljanja in organizacijska shema (z učinkom na skupino, če je primerno):
 - a) specializirani odbori in komisije:
 - i. sestava,
 - ii. delovanje,
 - b) morebitni izvršni odbori in komisije:
 - i. sestava,
 - ii. delovanje;
5. nosilci ključnih funkcij:
 - a) vodja funkcije upravljanja tveganj,
 - b) vodja funkcije spremljanja skladnosti poslovanja,
 - c) vodja funkcije notranje revizije,
 - d) glavni finančni direktor,
 - e) nosilci drugih ključnih funkcij;
6. ureditev notranjih kontrol:
 - a) opis posameznih funkcij, vključno z organizacijo, viri, položajem in pooblastili;
7. opis strategije tveganj in ureditve upravljanja tveganj;
8. organizacijska struktura (z učinkom na skupino, če je primerno):
 - a) operativna struktura, poslovna področja ter razdelitev pristojnosti in odgovornosti,

- b) zunanje izvajanje,
 - c) nabor produktov in storitev,
 - d) geografsko območje poslovanja,
 - e) opravljanje storitev ob upoštevanju svobode opravljanja storitev,
 - f) podružnice,
 - g) podrejene družbe, skupna podjetja itd.,
 - h) uporaba davčnih oaz;
9. kodeks ravnanja in vedenja (z učinkom na skupino, če je primerno):
- a) strateški cilji in vrednote družbe,
 - b) notranji kodeksi in predpisi, vključno s politikami na področju preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma,
 - c) politika nasprotja interesov,
 - d) žvižgaštvo;
10. status politike notranjega upravljanja z datumom:
- a) razvoj,
 - b) zadnja sprememba,
 - c) zadnja ocena,
 - d) odobritev upravljalnega organa.

